

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

2012. gada 1. janvāris – 6. janvāris

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

Nr. 1 (1227)

Lasiet tīmeklī!
www.brivalatvija.lv

JAUNĀ GADA REZOLŪCIJA

Ints Rupners,
PBLA valdes
priekšsēdis

Veco gadu aizvadot, daudzi no mums pārdomās, kā uzlabot sevi un savu dzīvi nākamajā gadā. Laba daļa to darīs, solot sevi kaut kā labot un visu labāk kārtot. Šādus solījumus sev parasti saucam par Jaunā gada rezolūcijām un šīs rezolūcijas cenšamies cits dedzīgi, cits tikai formas pēc izpildīt un ieviest par savas dzīves sastāvdaļu.

Arī mums, Latvijas pavalstniekiem ārzemēs, būtu jāseko šai tradīcijai un jāpieņem sev un savai valstij par labu viena rezolūcija, ko varam iedzīvināt tikai ar dažu stundu darbu.

Ļoti iespējams, ka 2012. gada februārī notiks tauta nobalsošana par to, vai pieņemt krievu valodu par otru valsts valodu. Šī tautas balsošana notiks, jo Saeima noteikti noraidīs šādu pozīciju un Satversme nosaka, ka tādā gadījumā jautājums nododams tautas nobalsošanai. Tautas balsojumā, tāpat kā Saeimā, šī pozīcija izkritīs cauri, jo

krievu valodas kā otras valsts valodas atbalstītāju starp Latvijas pavalstniekiem ir pārāk maz, lai savāktu nepieciešamo balsu skaitu.

Tātad, pat ja neviens, kas ir pret krievu valodu kā otru valsts valodu, tautas balsojumā nepiedalās, krievu valoda nekļūs par otru valsts valodu. Bet padomāsim drusku tālāk nākotnē - kas notiks pēc šīs tautas nobalsošanas, kuŗā tie, kas atbalsta krievu valodu kā otru valsts valodu, būs piedalījušies vismaz tik lielā skaitā kā parakstu vākšanas akcijā, bet latviešu valodas kā vienīgās valsts valodas atbalstītāji nebūs piedalījušies vai piedalīsies tikai minimāli. Pasaules acīs tas skaidri parādīs, ka krievu valodas atbalstītāji būs teikuši savu vārdu samērā iespaidīgā skaitā, bet viņu pretnieki, mēs, šajā jautājumā esam viealdzīgi.

Faktiski šis balsojums ir nevis vairs par valodām, bet drīzāk par spēku samēru Latvijā un par izdevīgāko propagandas pozīciju.

Visa šī lieta, no parakstu vākšanas līdz tautas nobalsošanai, ir vienkārša un atklāta provokācija, kuŗas atbalstītāji labi saprot, ka viņi neuzvarēs. Viņi drīzāk grib radīt neapstrīdamu

faktu, ka krievu valodas atbalstītāji pilnīgi demokrātiski un likumīgi prasa ievērojamai pavalstnieku daļai līdzīgas tiesības un ka pret šādu prasību nav ne mazākās pretestības vai tā ir tikai minimāla. Šāda situācija radīsies, ja mēs, Latvijas pavalstnieki ārzemēs un mūsu brāļi un māsas Latvijā, šajā tautas nobalsošanā nepiedalīsimies.

Iedomāsimies milzīgo propagandas ieroci, ko būsīm uzdevinājuši krievu mērķu atbalstītājiem ar to, ka balsojumā nepiedalīsimies. Iedomāsimies, cik un kādi laba nodoma rosināti, bet naīvi cilvēki no ES, EDSO, ANO un citām starptautiskām iestādēm brauks uz Latviju, lai pārņemtu mūsu valdību, ka tā diskriminē krieviski runājošos un neievēro savu pašu pavalstnieku skaidri izteikto attieksmi šajā jautājumā. Tieši tas ir rezultāts, uz ko cer šīs pozīcijas ierosinātāji un atbalstītāji.

Tāpēc aicinu katru Latvijas pavalstnieku ārzemēs pieņemt šo jaunā gada rezolūciju par piedalīšanos tautas balsojumā par krievu valodu kā otru valsts valodu un balsot „PRET”. Zinu, ka tas daudziem prasīs vairākas stundas, lai nokļūtu tuvākajā vēlēšanu iecirknī, zinu, ka tas

Laimīgu Jauno gadu!

Rīgas pils Ziemsvētku egles iedegšana kopā ar Latvijas ģimenēm. Centrā Valsts prezidents Andris Bērziņš ar dēlu Kristapu un dzīvesbiedri Dr. Daci Seisumu

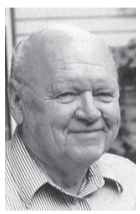
daudziem būs ļoti neērti un dārgi, bet tas ir jādara, lai rezultāts nepārprotami rādītu, ka lielais pavalstnieku vairākums ir pret krievu valodu kā otru valsts valodu un ka mēs neļausim saviem ienaidniekiem iegūt

morālu pārsvaru tikai tāpēc vien, ka esam kūtri vai slinki.

Iesim balsot un balsosim „PRET”!

PBLA saimes vārdā novēlu visiem veiksmīgu un veselīgu Jauno gadu!

Ojārs Celle

Pagājušais gads Latvijai bija atkopšanās gads. Visstraujāk atspērās eksporta-importa apgrozījums, kas sasniedza pirmskrīzes līmeni un rudenī pat to pārsniedza.

Lēnām kritās bezdarbs, bet Latvijai uzspiestā SVF taupība un saimniecisko aktivitāšu bremzēšana, kas saistījās arī ar budžetu samazināšanu, lai pakāpeniski atjaunotu ienākumu balansu ar izdevumiem, nogrūda personisko ienākumu līmeni atpakaļ pie nabadzīgākām ES valstīm.

Politikā šis bija Zatlera gads. Viņš ierosināja atlaist 10. Saeimu, tauta tam piekrita. Pa vidu starp Saeimas atlaišānu un jaunas ievēlēšanu Zatleram notecēja pirmo četru gadu valdīšanas laiks Valsts prezidenta amatā. Jauno VP ievēlēja pēcāk padzītā Saeima, kas Zatlera vietā izvēlējās Lemberga Zaļo un Zemnieku partijas izvirzīto Andri Bērziņu, bijušo Unibankas prezidentu.

Zatlers Saeimas atlaišānu motivēja ar apņēmību izņemt politiku no oligarchu rokām. Kaut tālāko gaitu parlaments viņam šajā amatā vairs neuzticēja, Zatlers aiz lielās inerces nolēma nākamām Saeimas vēlēšanām

dibināt savu reformu partiju. Tas viņam spīdoši izdevās, un 11. Saeimas vēlēšanās šī partija kļuva par spēcīgāko latviešu partiju, nostumjot aiz sevis gaidāmo uzvarētāju *Vienotību*. Zatlera iejaukšanās politikā deva iespēju uzvarēt krieviskajam *Saskaņas centram* (SC), kas tāpēc ieguva visvairāk balsu. Savu popularitāti paaugstināja arī nacionālais spārns, bet lielākais zaudētājs bija vienīgais arēnā palikušais oligarchs Lembergs, kuŗa ZZS nu palika pēdējā vietā.

Turpmākais pārmaiņu process virzījās kā šūpolēs. Brīžam pat šķita, ka valdošās koalīcijas priekšgalā varētu izvirzīties SC. Taču latviešu gals beidzot saprātās un atstāja SC opozīcijā kopā ar ZZS.

Zatlera pieredzes trūkums politikā un sakarīgā politiskā rīcībā izraisīja viņa partijas popularitātes strauju kritumu, pat sešu deputātu dezertēšanu. Jaunais gads rādīs, vai Zatlera reformu partija nav jau kļuvusi par nenozīmīgu minipartiju.

SC aizrāvās, izrādot sašutumu par to, ka latvieši viņus nav pieņēmuši koalīcijā. Šo vilšanos veiksmīgi izmantoja provokators Lindermans, kuŗa vadībā (un ar spēcīgu aizmuguri) tika savākts

GADU MIJĀ

ap 15 000 parakstu pozīcijai par krievu valodas kā otras valsts valodas ieviešanu. Ar SC atbalstu beigās savāca arī nepieciešamos 155 000 parakstu, lai jautājums nonāktu tautas nobalsošanā, kad Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) būs pārbaudījusi un oficiāli izsludinās nobalsošanas datumu.

Nav ne mazāko šaubu, ka tautai būs pietiekami saprāta šo ieteikumu noraidīt.

Krievu valodā runā gandrīz visi nelatviskie pavalstnieki, kopskaitā nepilni 500 000. Lai atzītu krievu valodas vajadzību kļūt par valsts valodu, nepieciešams 771 350 „par” balsu. Tas nozīmē, ka „par” jānobalso vairāk nekā 285 000 latviešiem, lai piepildītos vēlēšanās krievu valodu legalizēt par valsts valodu.

Iet uz balsošanu un balsot „pret” tātad nozīmē atklātu nostāšanos pret ierosinājumu krievu valodai piešķirt šādu privilēģētu lomu valstī. Pret, iespējams, nostāsies visi tie, kuŗi ir sašutuši par šo mēģinājumu krievu valodai piešķirt nepelnītās priekšrocības. Pašreiz šķiet, ka pret balsos lielākā daļa latviešu. Tie, kuŗi šajā jautājumā ir apdomīgi un necenšas savas emocijas izrādīt, nolēmuši balsošanu ignorēt. Tā-

du nostāju ir ieņēmis arī Valsts prezidents. Liekas gan, ka šāda nostāja neliekas pievilcīga lielākajai daļai latviešu, bet tās aizstāvētāji domā, ka, ignorējot balsošanu, viņi nesakaitinās lielo Krieviju, kā arī tās lielmanīgos valsts un ministru prezidentus. Tautas nobalsošana visticamāk notiks februārī.

Starp citiem satraukumiem aizgājušajā gadā varam minēt Latvijas Krājbankas darbības apturēšanu, kas izraisīja gan vilņošanu, gan grūtības un problēmas Latvijas lauku iedzīvotājiem, uzņēmējiem un pašvaldībām, kam bankā bija ļoti daudz kontu. Apdrošināšana sedza lielumu lielo daļu kontu naudas īpašnieku noguldījumu, bet ne tos, kuŗi pārsniedza 70 000 latu. Tādi noguldījumi bija gan dažām privātpersonām, gan vienai otrai pašvaldībai un firmai. Latvijas Krājbanka pieder arī darbībā apturētajai Lietuvas *Snoras* bankai, kas savukārt pieder krievu finanču afēristam Vladimiram Antonovam.

Bēdīgi klājās strauji augošajai Latvijas aviācijas firmai *airBaltic*, ko daudzus gadus vērīnīgi vadīja vācietis Bertolts Fliks. Pārāk strauji augot un izplešoties, šī firma paralēli ekspansijai sāka

ražot lielus zaudējumus. Fliks bija spiests firmu atstāt. Atklājās, ka viņa galvenais kompanjons bijis jau minētais V. Antonovs. Valstij, kas pārņēma *airBaltic*, tagad firmā jāieplūdina daudzi desmiti miljonu un jāmeklē jauns un godīgs stratēģiskais avio jomas investors.

Uzmanības lokā nokļuva arī Rīgas Latviešu biedrība, kas pavarāri ieguva jaunu priekšsēdi - pazīstamo mākslas un kultūras cilvēku Gunti Gailiti. Iepriekšējie vadītāji Latvijas krīzes gados bija RLB noveduši lielos parādos. Tā kā RLB mājā vienā no Rīgas izcilākajiem sabiedriskajiem namiem, kas labajos gados bija uzturējies gan sevi, gan RLB saimnieciskos un vadošos darbiniekus, iepriekšējie priekšsēži netika ar krīzes izraisītajām problēmām galā. Vispirms Valdis Rūmnieks ar savu palīgu Jāni Jurkānu noveda biedrību lielos parādos.

(Turpinājums 6. lpp.)

LATVIEŠI LIELBRITANIJĀ

Atskats uz paveikto un gatavošanās LNPL nākotnes darbam

*Latviešu nacionālās padomes Lielbritānijā Prezidija sēdē š.g. 26. novembrī „Straumēnos” piedalījās LNPL Prezidija priekšsēdē un seši prezidija locekļi. Klāt bija arī četri Padomes locekļi/referenti un LR vēstniecības 2. sekretārs M. Pundors.

*Jaunā valdība Latvijā sākusi strādāt, un ir cerības uz labiem iznākumiem. Dubultpavalstniecības likuma grozījumi nodoti komisijām izskatīšanai. Iecerēts grozījumus pieņemt šīs Saeimas laikā. Notiek parakstu vākšana sakarā ar divvalodības likumu Latvijā. Par jauno LR vēstnieku

sadarbībai ar latviešiem ārzemēs izraudzīts Rolands Lappuķe.

*Valsts svētkus Londonā svinēja 18. novembrī. Sarikojuma izkārtojums bija citāds, nekā līdz šim Londonā ierasts. Oficiālai daļai ar svētbriņķi, aktu un koncertu sekoja „pieņemšana”, pēc tam balle. Iraudzītās telpas bijušas vairāk piemērotas ballei nekā nopietna rakstura koncertam. Oficiālā daļa klāt bija ap 300 apmeklētāju. Svētku koncertu sniedza Latgales folkloras ansamblis „Laimas Muzykanti” un Londonas latviešu koris. Šī sarikojuma daļa, šķiet, bija izde-

vusies labi, lai gan daži tā apmeklētāji izteikuši šaubas par „Laimas Muzykantu” snieguma piemērotību Valsts svētku koncertam. Ballē bija ap 100 apmeklētāju, krietni mazāk, nekā iecerēts, jo rīkotāji bija ļoti centušies balli izsludināt dažādos saziņas avotos.

*Anglijas Draudzīgā aicinājuma sarikojumos 2012. gada janvārī par referenti paredzēta valodas un folkloras zinātniece, rakstniece un Saeimas deputāte, profesore Janīna Kursīte. Iespējamās sarikojumu vietas un datumu vēl tiek apzināti.

*Saskaņā ar šī gada LNPL Sērijas ieteikumu paust LNPL nozīmi un lomu plašākai Lielbritānijas latviešu sabiedrībai īpaša darba grupa pašreiz izskata LNPL statūtus ar domu piemērot tos mūsdienu situācijām un latviešu sabiedrības virzieniem.

*2012. gada rudenī paredzētas LNPL vēlēšanas, kurām arī būs jāveic priekšdarbi. Šķiet, sevišķi būs jāpiestrādā pie vēlēšanu un iespējamo kandidātu apzināšanas.

*2012. gada februāra beigās paredzēta izglītības darbinieku sapulce. Savu līdzdalību jau ir apstiprinājušas sešas latviešu

skolas. Vēl gaidāma atbilde no citām. Tiek apzināti referenti un izstrādāta sapulces programma.

*Saņemtas ziņas, ka Londonas latviešu skolai ir jauna vadītāja. Skolā pierakstīti apmēram 60 bērni, pārsvarā bērnudārza vecumā.

*LNPL prezidija un padomes locekļi piedalījušies dažādos sarikojumos, tostarp Londonas dejojāšu 35 gadu darbības atceres sarikojumā un Valsts svētku svinēšanā „Straumēnos”.

P.A.S.,
LNPL iekšējās informācijas nozare

Ziemsvētki Londonas latviešu skolā

Trešā Adventa svētdienā Londonas latviešu skola svinēja Ziemsvētkus. Šie ir jau 63. Ziemsvētki Londonas latviešu skoliņā. Ziemsvētki ir laiks, kad sniegs klāj zemi un kokus, no meža mājās tiek nesta eglīte, tiek ceptas smaržīgas piparkūkas un mēs cenšamies sagādāt saviem mīļajiem visvairāk kārtošas dāvanas. Lai gan laika apstākļi mūs neiepriecināja ar baltu, pūkainu sniegu, bet īsta Ziemsvētku eglīte, krāsainas dekorācijas, smaržīgas piparkūkas un sengaidītās dāvanas mūs visus apvienoja vienos no gada skais-tākajiem svētkiem.

Jau kopš oktobra bērni mācījās Ziemsvētku dziesmas, vecāki rakstīja ēdienu sarakstu, skolas vadība plānoja sarikojuma scēnāriju - katru otro svētdienu skolā darbošanās sanēja kā īstā bišu stropā! Sagatavošanas procesā iesaistījās gan lieli, gan mazi.

Svētku dienā lielajā zālē pulcējās vecāki ar bērniem, vecvecāki un radi. Bija izvietotas fotografijas, kur ciemiņi varēja iepazīties ar skolas darbību un veikumiem pirmajā pusgadā. Tika izdalītas svētku program-

Foto: Ģirts Pastarovs

mas, un sarikojums varēja sākties!

Lielajā zālē tika izslēgtas gaismas, eglītē iedegās svecītes, un mācītāja Elīza Zikmane iesāka vakaru ar nelielu svētbriņķi, kas ļāva katram klusībā aizdomāties par Ziemsvētku nozīmi un kāpēc mēs šos svētkus svinam.

Pēc sirsnīgā ievada skolas vadītājas Avitas pavadījumā mazākie skolbērni dziedāja sagatavotās dziesmas - „Kas ir Ziemsvētki” un „Cepam, cepam pipar-

kūkas”. Bija jauki noskatīties, kā paši mazākie dziedāja un ar roku kustībām rādīja, kas jādara, kad tiek ceptas piparkūkas.

Dziesmām sekoja skolas ansambļa priekšnesums, kas pieskandināja visu Daugavas Vanagu Fonda namu; iespējams, garāmgājēji apstājās un mirkli paklausījās Ziemsvētku skaņās, gūstot sev svētku noskaņu visai dienai!

Arī lielie skolssbērni bija gatavojuši un dziedāja dziesmas

„Sidrabiņa lietiņš lija”, „Laid iekšā, saimene” un „Mežus pārklāj sniegs” skolotāju Andras un Linītes vadībā. Dziesmas skanēja tik sirsnīgi, ka to skaņas sasauca Ziemsvētku vecīti: pietika skolas vadītājai Avitai mazliet paskandināt zvaniņu, un zālē ieradās Ziemsvētku vecītis ar saviem palīgiem - rūķiem. Nosēdināts goda vietā, Ziemsvētku vecītis meklēja skolbērnu atbildes par labajiem darbiem un lielajiem veikumiem. Kamēr rūķi no ragavām nesa un kārtoja dāvanas, Ziemsvētku vecītis klausījās skolotāju priekšnesumu, kas bija tik labs, ka vecīša maisā atradās īpašas dāvana centīgajiem skolotājiem. Un, lai parādītu, ka Ziemsvētku vecītis ir ļoti gaidīts, visa lielā skolas saime kopā ar ciemiņiem nodziedāja „Āk, eglīte”.

Šis mācību gads sākās ar pārmaiņām, kad skolas vadītājas amatā stājās Avita O'Donnell. Iepriekšējos piecus gadus skolas vadītājas amatu ieņēma Dace Pāvula, tāpēc skolas vadība kopā ar vecākiem bija sarūpējuši dāvanu pateicībā par viņas darbu un veikumu.

Pēc svinīgās sarikojuma daļas bērni devās pie Ziemsvētku vecīša, kur ar dziesmām, dzejoļu skaitīšanu, klavieru spēlēšanu, smaidīšanu un dejošanu tika saņemtas sengaidītās dāvanas. Ziemsvētku vecītim patika visi priekšnesumi, un neviens netika atstāts bez dāvanas!

Kamēr bērni sniedza savu priekšnesumu, zālē norisinājās lielā rosība, kad vecāki pēc īstām latviešu tradīcijām klāja galdu ar pelēkajiem zirņiem, skābētiem kāpostiem, karbonādēm un desiņām, spēķa pīrāgiem, gaļas salātiem un medus kūciņām. Skatot Ziemsvētku dziesmām, baudot karstvīnu un ēdot latviešu labumus, vecāki nodevās jautrām sarunām. Galds bija tik dāsni klāts, ka varēja ievērot seno tautas ticējumu un ēst deviņas reizes, lai nākamais gads būtu bagāts un visu gadu nekā netrūktu!

Liels paldies visiem, kas vēlēja savu laiku, lai izdotos jauks sarikojums un mums visiem būtu lieliska iespēja nosvinēt Ziemsvētkus kā Latvijā.

Anita Šmagre

LATVIEŠI VĀCIJĀ

Trešā Adventa dievkalpojums Virzburgā

Gods lai ir Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam [...]. Ar šiem vārdiem mūsu draudzē arhibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis ievadīja Trešā Adventa dievkalpojumu (2011. gada 10. decembrī).

Svētku sprediķi tika izskaidrota Adventa būtība un nozīme. Ka tas ir ne tikai Kristus atnākšanas gaidīšanas laiks, bet arī cilvēka apliecinājums Dievam. Ļaut Viņam ienākt mūsu sirdīs, būt patiesiem pret Viņu, pret sevi pašu, un lai caur mums pasaulē ienāktu tas gaišais un labais.

Auseklis – ir ne tikai debess spīdekļi latviešu mītoloģijā, bet arī tā Kunga gaisma, kuŗu katram no mums ir iespējams saņemt, pārņemt un sniegt tālāk:

*Tu, mīlestības atspīdums,
Dod mīlestībā iesilt mums,
Caur Tevi sirdīs ledainās
Nu uguns liesma iedegas.
Nāc, Auseklī!*

Pēc dievkalpojuma visi pulcējās draudzes blakus telpā pie bagātīgi klātā Adventa galda. Pēcpusdienu ievadīja Mārtiņš Bērziņš (Daugavas Vanagu priekšnieks), Ellija Klavinus (draudzes priekšniece) un Daina Pollmann (draudzes locekle). Par ilggadēju darbu un uzticību Virzburgas Latviešu draudzei pasniedza pašceptus Auseklus (ar oriģinālmiklu no Lielvārdes!).

Gaisā virmoja latviešu

Archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis ar Virzburgas latviešu draudzi

virtuves ēdienu smarža – spēķa pīrādziņi, skābētie kāposti ar gaļu, pelēkie zirņi ar spēķi, pašceptās piparkūkas un daudzi citi gardumi.

Satraukums un ziņkāre mirdzēja ikkatra bērna acīs, kad pēc dziesmas *Ak, eglīte, Ak, eglīte* ieradās ilgi gaidītais Ziemsvētku vecītis. Priekšnesumiem sekoja bagātīga apdāvināšana. *Kas tur ribina aiz nama durvīm? Ķekatas ribina, grib nākt iekšā; Grib nākt iekšā, grib padancāt.* Liels vai mazs ar zvēru maskām gāja rotaļās un gan dziesmās, gan dejās liecināja par ziemas saulgriežu tuvošanos.

Dievs gāja pa priekšu labvīra namā,

Ķekatu draudzīte no pakaiņas.

Daina Pollmann

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents Andris Bērziņš

20. decembrī Saeimā iesniedza izskatīšanai likumprojektu par divvalodību. Prezidents norādīja, ka šie grozījumi Satversmē ir pretrunā ar tās kodolu.

Prezidents vienlaikus nosūtīja Saeimas priekšsēdei Solvitai Āboltiņai (*Vienotība*) pavadvēstuli. Tajā uzsvērts: "Krievu valodas noteikšana par otru valsts valodu ir atteikšanās no Latvijas kā nacionālas valsts un nonākšana pretrunā ar Satversmes kodolu, Latvijas dibināšanas un neatkarības atjaunošanas pamatā liktajām idejām."

Bērziņš ir lūdzis Konstitucionālo tiesību komisiju sniegt atzinumu par Latvijas valsts pamatu aizsardzības jautājumiem un vienlaikus apliecinājis gatavību aktīvi iesaistīties sabiedrības saiedēšanā, ko šis likumprojekts noteikti neveicina.

Pieņem budžetu

Saeima 16. decembrī otrā - galīgajā lasījumā pieņēma 2012. gada valsts budžetu un to pavadošos 29 likumprojektus. Nākamā gada budžetam un likumprojektiem kopumā bija saņemti 230 priekšlikumi. Saeima galvenokārt atbalstīja tos pašus priekšlikumus, kuŗus iepriekš bija akceptējusi valdība. Netika atbalstīts neviens ne koalīcijas, ne opozīcijas priekšlikums, kas bija ar fiskālu ietekmi uz budžetu. No iesniegtajiem opozīcijas priekšlikumiem atbalstu guva tikai tie, kas saskanēja ar koalīcijas viedokli.

2012. gadā valsts konsolidētā budžeta ieņēmumi prognozēti 4,516 miljardu latu apmērā, izdevumi - 4,641 miljards latu. Salīdzinājumā ar 2011. gada budžeta plānu likumprojektā paredzēts ieņēmumu palielinājums par 255,1 miljonu latu un izdevumu samazinājums 113,5 miljonu latu apmērā.

Latvijas Krājbanka atzīta par maksātnespējīgu

Rīgas apgabaltiesa 23. decembrī *Latvijas Krājbanku* pasludināja par maksātnespējīgu. Ar Krājbankas maksātnespējas pieteikumu tiesā vērsās Finanču un kapitāla tirgus komisija (FKTK), norādot, ka bankas parādsaistības pārsniedz tās aktīvus un banka nespēj izpildīt tās darbību regulējošās prasības. Atsevišķu pieteikumu iesniedza arī Rīgas dome, norādot, ka tās pretenzija pret banku ir desmit miljoni latu, bet banka uz pretenzijas iesniegšanu nekā nav reaģējusi. Apgabaltiesa lietu izskatīja nepilnas stundas laikā, uzklaustot gan FKTK, gan Rīgas domes, gan arī bankas pilnvarnieka Jāņa Brazovska un tās administrātora - auditorfirmas pārstāvja Jāņa Ozoliņa sniegtos paskaidrojumus, kuŗos tika lūgtas banku pasludināt par maksātnespējīgu.

Inguna Sudraba starp pasaules sieviešu līderēm

ASV Valsts departaments izveidojis sieviešu līdeŗu sarakstu no 40 pasaules valstīm. ASV vēstniecība Latvijā ieteikusi Valsts kontrolieri Ingunu Sud-

rabu par vienu no pasaules līderēm.

Sudrabai tas bijis liels pārsteigums, jo augstākās kontrolējošās institūcijas dzīvo savā diezgan noslēgtā vidē un arī ar ASV Valsts departamentu viņai līdz šim nav bijusi nekāda sadarbība. Lielākoties šajā sarakstā iekļuvušas sievietes politiķes, Sudraba ir viena no retajām līderēm, kas nav saistīta ar politiskām partijām.

Tāpēc Amerikas Valsts departamentam kopā ar septiņām kolledžām radusies ideja rīkot konferenci "Sieviete publiskajā sektorā", uz kuŗu bija uzaicinātas visu 40 valstu izvirzītās līderes, tostarp arī Latvijas valsts kontroliere. Šīs idejas patronese ir Amerikas valsts sekretāre Hilarija Klintonē.

Deputāti nobalso pret SC "kompromisu" valodas jautājumā

Saeima noraidīja *Saskaņas centra* (SC) piedāvātos "kompromisa grozījumus" Valsts valodas likumā. Tie paredzēja mazākumtautību valodas lietojuma iespēju paplašināšanu iedzīvotāju saskarsmē ar valsts un pašvaldību institūcijām tajās Latvijas pilsētās un novados, kur ne mazāk kā 20% iedzīvotāju ir mazākumtautību pārstāvji. Vēlāk SC izplatīja paziņojumu, ka šā balsojuma dēļ SC nepiedalīsies Saeimas balsojumā par krievu valodas statusu.

Tika noraidīti arī SC sagatavotie grozījumi likumā "Par Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību". Grozījumi paredzēja, ka katrai lingvistiskai grupai būtu tiesības konkrētajā pašvaldībā pieprasīt savai valodai mazākumtautības valodas statusu un līdz ar to iegūt tiesības komunicēt kā fiziskām personām ar valsts un pašvaldību iestādēm savā dzimtajā valodā.

Eksprezidenti ir pārliecināti, ka tautas nobalsošanā jāpiedalās

Bijušās Valsts prezidentes Vairas Viķes-Freibergas ieskatā katra atbildīga pavalstnieka pienākums ir piedalīties gaidāmajā tautas nobalsošanā un balsot pret. Tādās pašās domās ir eksprezidents Guntis Ulmanis, kuŗam šāds referendums šķiet bezjēdzīgs. Bet, ja tam esot jānotiek, tad cilvēkiem ir jāiet un jāpiedalās, tādējādi pauzot savu attieksmi. „Ne jau tāpēc, ka man būtu kādas pretenzijas pret krievu valodu, bet tāpēc, ka tas ir jautājums par Latvijas valsti, kultūru un nākotni,” piebilda Ulmanis.

Pēc Valža Zatlēra (ZRP) domām, ikviena Latvijas pavalstnieka pienākums ir tautas nobalsošanā piedalīties un paust savu nostāju, balsojot par latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu. "Pašlaik mūsu virsuzdevums ir saliedēt Latvijas sabiedrību, nevis to šķelt. Mums visiem kopā ir jādomā, kā mazināt sabiedrībā radušos spriedzi, ko radījušas domstarpības nevis par valodu un etniskiem jautājumiem, bet gan konkrēta politiskā spēka politiskās ambīcijas," sacīja Zatlērs.

Prezidents tautas nobalsošanā nepiedalīsies

Valsts prezidents Andris Bērziņš tautas nobalsošanā par krievu valodu kā otru valsts valodu nedomā piedalīties, tādējādi viņš neatbalstīs arī valdības koalīcijas aicinājumu piedalīties referendumā un balsot pret otru valsts valodu.

"Es neizprotu pāris politiķu un Saeimas deputātu darbību. Vai tiešām viņi domā, ka ar savām darbībām spēs vienot sabiedrību. Domāju, ka daudz efektīvāka darbība būs tad, kad katrs, kuŗš ir par latviešu valodu, parastā sarunā mēģinās pārliecināt vismaz vienu, kuŗam pret to ir kādi iebildumi," Latvijas Televīzijas raidījumā sacīja prezidents. Jautāts par pieņemtā lēmuma motīviem, Bērziņš pēc tikšanās ar Ministru prezidentu Valdi Dombrovski (*Vienotība*) uzsvēra, ka viņam ir jāstrādā "visas tautas labumam un pret visiem jāizturas vienādi" - atbilstoši zvērestam, kas tika dots, stājoties amatā.

ASV vēstnieka NATO Ivo Dāldeŗa vizīte Latvijā

Latvijā 19. decembrī divu dienu vizītē ieradās ASV vēstnieks NATO Ivo Dāldeŗis. Vēstnieks Latviju apmeklēja pēc Ārlietu ministrijas uzaicinājuma, lai piedalītos gadskārtējā Latvijas vēstnieku sanāksmē. Vizītes laikā Ivo Dāldeŗis tikās ar ārlietu ministru Edgaru Rinkēviču, Latvijas vēstnieku NATO Māri Riekstiņu un NATO Parlamentārās asamblejas Latvijas delegāciju, kā arī ar tās vadītāju Ojāru Kalniņu. I. Dāldeŗis piedalījās Latvijas Transatlantiskās organizācijas (LATO) un ASV vēstniecības Latvijā rīkotajās pārrunās ar universitātes studentiem.

ASV prezidents Baraks Obama Ivo Dāldeŗi par ASV vēstnieku NATO apstiprināja 2009. gada maijā. No 1995. līdz 1997. gadam I. Dāldeŗis bija Eiropas lietu direktors prezidenta Bila Klintonā Nacionālās drošības padomē, kur viņš bija atbildīgs par ASV politikas saskaņošanu Bosnijā. Pirms darba Valsts departamentā I. Dāldeŗis bija Brūkingas institūta vecākais pētnieks Amerikas ārlietu politikas Eiropas drošības un transatlantiskajās attiecībās un nacionālās drošībā. Ivo Dāldeŗis ir divpadsmit grāmatu autors.

Latvijā viesojas ASV ārlietu ministres palīdzes vietniece Marija Jovanoviča

Latvijā 12. decembrī ieradās ASV ārlietu ministres palīdzes vietniece ASV Valsts departamenta Eiropas un Eirāzijas lietu birojā Marija Jovanoviča. Viņa pārrauga divpusējās attiecības ar Ziemeļvalstīm, Baltijas valstīm un Centrāleiropas valstīm. Divu dienu vizītē Latvijā M. Jovanoviča bija paredzētas darba tikšanās ar dažādām Latvijas valdības amatpersonām un sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem.

Marija Jovanoviča ASV Valsts departamenta Eiropas un Eirāzijas lietu birojā strādā kopš 2011. gada jūnija. Valsts departamentā M. Jovanoviča ir strādājusi Krievijas nodaļā, Eiropas

drošības lietu birojā, kā arī operatīvajā centrā. Pirms tam viņa bijusi ASV vēstniece Armēnijā (2008-2011) un Kirgizstānas Republikā (2005-2008), ASV vēstniece vietniece ASV vēstniecībā Kijevā, Ukrainā, strādājusi arī ASV vēstniecībā Maskavā, Londonā, Otavā un Mogadišā.

Atveŗ grāmatu par Rīgas Brāļu kapiem

Svinot 75. gadskārtu kopš Rīgas Brāļu kapu oficiālās atklāšanas 1936. gada 11. novembrī, Rīgas Latviešu biedrības namā 13. decembrī notika grāmatas "Rīgas Brāļu kapi. 1915-1936-2011" atvēršana. Tajā piedalījās Latvijas ev. lut. Baznīcas archibiskaps Jānis Vanags, Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālmajors Raimonds Graube, Valsts prezidents Andris Bērziņš, Rīgas pieminekļu aģentūras direktors Gunts Gailītis, izdevniecības "Jumava" vadītājs Juris Visockis un mākslas zinātniece Ruta Čaupova.

Pagarina misiju Afganistānā

Saeima līdz nākamā gada 13. oktobrim pagarināja Nacionālo bruņoto spēku (NBS) mandātu NATO misijā Afganistānā. Par mandāta pagarinājumu balsoja 63 deputāti, neviens parlamentārietis nebija pret un neviens neatturējās. Nākamā gada 13. oktobris ir ANO Drošības padomes noteiktais termiņš. Pašlaik Latviju misijā Afganistānā pārstāv 198 kaŗavīri. Latvijas kaŗavīru dalībai misijā nākamgad paredzēti 12,11 miljoni latu.

Urbanovičs apvaino Mūrnieci

Saeimas deputātu debates par Jāņa Urbanoviča ievēšanu Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā izvērtās ļoti kaislīgas un aizgāja arī līdz personiskiem apvainojumiem. *Saskaņas centra* (SC) frakcijas priekšsēdis Jānis Urbanovičs kollēģi Ināru Mūrnieci (VL/TB/LNNK) nosauca par "dullo zosi" un vainoja melos. Vēlāk Urbanovičs tvainojās par savu nesavaldību, arī uzrunā neiztiekot bez sarkasma. "Es tiešām vairāk jūs nekad nesaukšu par "dullo zosi". Es atvainojos, jo šoreiz pazemoju ne jūs, bet sevi, ka nesavaldījos. Taču tik daudz melu no tik smukas un jaunas deputātes es negaidīju," teica politiķis.

I. Mūrniece nedomā vērsties tiesā, ne Saeimas Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijā. Viņa sacīja: "Ši cilvēka izteikumi mani nespēj aizskart. Mani neinteresē ne viņa apvainojumi, ne viņa atvainošanās."

Cilvēktiesību komisijas priekšsēde Ināra Mūrniece aicināja nepieļaut J. Urbanoviča ievēšanu Cilvēktiesību komisijā, jo viņš veicinot sabiedrībā nemieru un sējot neuzticību latviešu un krievu starpā. Viņa arī atgādināja, ka Urbanovičs savā grāmatā apšaubīja Latvijas okupāciju, kādā intervijā draudējis ar ielu nemieriem kā Bišķekā, citā - slavējis Jevgeņiju Osipovu un Vladimiru Lindermanu.

Ar 53 balsīm par, 34 pret, pieciem deputātiem atturoties, Urbanovičs tomēr tika ievēlēts Cilvēktiesību komisijā. Pašlaik šī komisija lemj par Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu pa-

domes locekļu kandidātiem, tāpēc visi politiskie spēki cenšas pastiprināt savu pārstāvību komisijā.

Ar Latviju saistītu vārdu iegūst 15. mazā planēta Saules sistēmā

Latvijas Universitātes (LU) Astronomijas institūta Astrofizikas observatorijai Baldones Riekstukalnā, cieši sadarbojoties ar Starptautiskās Astronomijas savienības Mazo planētu centru ASV un Viļņas Teorētiskās fizikas un astronomijas institūtu, ir izdevies ierakstīt pirmā Latvijā atklātā asteroīda vārdu "Baldone" debess velvē. Mazajai planētai - līdz šim ar pagaidu apzīmējumu 2008 AU101 - piešķirts numurs 274084 un dots vārds "Baldone". Tā ir 15. mazā planēta, kas nes ar Latviju saistītu vārdu Saules sistēmā. Planētu atklāja ar Šmita teleskopu.

Asteroīds jeb mazā planēta "Baldone" pieder pie galvenās asteroīdu joslas starp Marsu un Jupiteru. To 2008. gada 3. janvārī ar atjaunoto Baldones Šmita teleskopu atklājis Latvijas astronoms Ilgmaris Eglītis, orbītas aprēķinus veicis Lietuvas astronoms Kazimiers Černis. Asteroīds 3,73 gados apriņķo Sauli pa nedaudz izstieptu orbītu. Asteroīda diametrs tiek lēsts ap 1,5 kilometri.

RLB finānciālais stāvoklis stabilizējies

Rīgas Latviešu biedrības valde aktīvi risina finānciālos jautājumus. Līdz ar to nav pamata bažām, ka RLB namu varētu pārņemt kāda kredītiestāde vai RLB darbība varētu tikt apdraudēta.

RLB kopējās finānciālās saistības ir lielas - 170 165 lati. Atrasti spēcīgi sadarbības partneri. Bez atlīdzības juridiskās konsultācijas sniedz zvērinātu advokātu birojs *LAWIN Kļaviņš & Slaidiņš*. Panākta vienošanās par sadarbību ar *SIA Ernst & Young Baltic*.

Mūzībā aizgājusi diriģente Ausma Derkēvica

Otrajos Ziemsvētkos - 26. decembra vakarā - mūzībā aizgājusi izcilā latviešu diriģente, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas goda profesore Ausma Derkēvica.

Derkēvica bija pirmā un gandrīz 20 gadus arī vienīgā sieviete, kas kāpusi Dziesmu svētku virsdiriģenta tribīnē un vadījusi kopkori, sākot ar Dziesmu svētku simtgadi 1973. gadā, līdz pat XXIV Dziesmu svētkiem 2008. gadā.

Derkēvica bijusi arī vairāku starptautisku konkursu žūriju priekšsēde, kā arī goda patronese. 1994. gadā Derkēvicai piešķirta Lielā mūzikas balva par mūža ieguldījumu latviešu koŗa mākslā, kopš 1995. gada Derkēvica ir Triju Zvaigzņu ordeņa komandiere, 2004. gadā viņai pasniegta Ministru kabineta balva par mūža ieguldījumu koŗa mūzikas attīstībā. Derkēvica līdztekus klasiskajam repertuāram paplašinājusi latviešu koŗmūzikas bibliotēku, sadarbojoties ar latviešu mūsdienu komponistiem, īpaši Pēteri Vasku.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

No piramīdu pakājes līdz Purva laukumam

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

TIME pareizi nosprieda: 2011. gada persona bija **Protestētājs**. Taču, aplūkojot nupat notecējušo gadu šādā griezumā, rodas melancholiska

izjūta: daudz kas izčakstēja, cerības daudz kārt nepiepildījās.

Arabu pavasari, kas tik daudz sološi sākās vispirms Tunisijā un tad Ēģiptē, rietumzemju politiologi jūsmīgi salīdzināja ar 1848. gada *Tautu pavasari* Viduseiropā. Kairas Tahrir (Atbrīvošanas) laukums, kur caurām diennaktīm vilņojās un savu sāpi, savas dusmas izkiedza tūkstošiem cilvēku, kļuva par magnētu, kas saistīja pasaules uzmanību. Galu galā ilggadējais, nelokāmais prezidents Mubarak tika gāzts. Ārzemju vērotāji priecājās, ka uzvaru guvis protestētāju priekšpulks - vidusskolu beigušie jaunieši, kas savā starpā sazinājās ar *twitter* palīdzību, prasot demokrātiju un darbu.

Labs ir, Mubarak nozuda no skatuves, varu pārņēma virsniecība, pēc pamatīgas mīnāšanās tika sarīkotas brīvas vēlēšanas -

un kas tajās uzvarēja? Islāmistu partija - Musulmaņu brālība, kas nemaz neslēpa savu nodomu Ēģiptes likumdošanas pamatā likt *sharia* - reliģisko kanonu. Par šo partiju balsoja t.s. vienkāršā tauta - algādži un zemkopji, kam tika solīts: islāms - tā ir taisnība, jo pravietim visi ticīgi ir savējie. Un kas palika bešā? Tie paši studenti un ģimnazisti, tīmekļa intensīvie lietotāji, kuņģi gribēja ne tikai darbu un maizi, bet arī brīvību un, piemēram, vairāk tiesību sievietēm. Liberālās partijas palika mazākumā. Vasarai sekoja rudens, un tai pašā Kairas laukumā pieviltie protestētāji atkal - būsim godīgi - ārdījās, jo cerību pūslis nu ir plīsis...

Lībijā sacelšanās, kuŗas degpunkts bija Bengazī pilsēta Kirenaikas novadā, ar rietumvalstu atbalstu pēc asiņainām kaujām pieveica tirannisko režīmu, kuŗa dibinātājs un dižvadonis Kadafi tika nolīcots. Pagaidu valdība, ko veidoja uzvarētāji, sola brīvas vēlēšanas, bet jau tagad Lībijas daudzās ciltis atsākus klanu ķīviņus. Nav, nav vēl šī zeme nobriedusi demokrātijai.

Uz gadmijas sliekšņa stāvoklis

Sīrijā paliek nepārredzams un neapreķināms. Prezidenta Bašira Asada kareivji un žandarmi joprojām apšauj sunnītu vairākumam piederīgos iedzīvotājus, kas sacēlušies pret Asada dzimtas un lielās alavītu sektas kundzību. Gan aug pretestība - arī bruņota, bet Asadu stutē Irāna un Krievija, kamēr rietumvalstis neuzdrošinās iejaukties, lai nesašūpotu trauslo līdzsvaru šajā vārda tiešā nozīmē eksplozīvā reģionā.

Arabu pavasaris dīvainā kārtā iedrošināja Izraēlas pilsētu vidusšķiru, tostarp studentus un jaunalulātos, kuŗi prasa "sociālu taisnību visiem" un pirmām kārtām - iegrozīt alkatīgos būvuzņēmējus, kas sadārdzina dzīvokļu cenas. Telavivas glauņajā bulvārī protestētāji bija uzslējuši simtiem telšu, bet, mācību gadam sākoties, tās aizvāca...

Finanču krīzes otrais vilnis smagi skāra gan Grieķiju, gan Spāniju, un pēc Kairas mītiņu parauga ļaužu masas izkiedza savu sāpi un dusmas Atēnu un Madrides laukumos, un šoreiz panākumi tika gūti: nācās aiziet gan Grieķijas, gan Spānijas premjērmīnis-

tram. Vai jaunās valdības, piepalīdzot Sarkozy un Merkelei, tiks galā ar grūtību gūzmu?

Ir pamats runāt arī par *Amerikas rudeni*: 17. septembrī Ņujorkā dusmīgie "klerki un namamātes" iekustināja masu akciju *Occupy Wall Street!* Daudzās ASV pavalstīs radās šīs ierosmes sekotāji. Tiem bija jauks sauklis: *We Are 99%*! Pareizi, sociālie kontrasti Amerikā ir skandalozī, un tas viens procents, kam tiek pasakainie *bonusi*, briesmīgi kaitina tautu. Taču šie protestētāji pagura, kad sākās ziema. Pienāca *Melnā piektdiena*, un sākās pirmssvētku iepirkumu drudzis. *Shopping spree* parādīja, ka tautas pirktspēja nav apsikusi un izmisums bijis pārspīlēts...

Rietumzemju vērotāji cerīgi raudzījās uz Maskavu, kur 10. decembrī Purva (*Bolotnaja*) laukumā pulcējās 20 000 demonstrantu, protestējot pret Valsts domes vēlēšanu rezultātu viltošanu un neizskauzamo korupciju. Plecu pie pleca dažādu nokrāsu demonstranti - liberāļi un nacionālisti, demokrāti un monarchisti - apliecināja kolektīvu neuzti-

cību Putinam un Medvedevam. Šoreiz policija un drošībnieki bija pieklājīgi un nemetās izklidināt demonstrantus. Varbūt tāpēc, ka zināja: būtībā nekas nemainīsies, Putins martā tik un tā atgriezīsies Kremli - vismaz uz šiem gadiem.

Pārāk inertas ir tās ļaužu masas, kas meta likumu ap Purva laukumu, toties bija gatavas stundām ilgi salā stāvēt garā rindā, lai Kristus Pestītāja katedrālē varētu pieskarties lādītei, kuŗā glabājas no kāda Grieķijas klostera atvestā Dievmātes josta. Šajās rindās stāvēja nevis 20 000, bet 200 000 cilvēku. Nabaga Krievzeme!

Iepriekš man bija kāds labs vārds sakāms par Kazachstānas prezidentu Nursultanu Nazarbajevu, kas pamatīgi modernizējis savu zemi un rīko vērienīgas starptautiskas konferences savā jaunajā, mirdzošajā galvaspilsētā Astanā. Taču režīms tur ir autoritārs, un streikojošo naftinieku nemieri valsts dienvidrietumos tika nežēlīgi apspiesti. Vārdu sakot, arī šajā plašajā stepē brīvības saullēkts liek sevi gaidīt.

Franks Gordons

Gadam aizejot

Atkal pagājis gads. Vēlu visiem **Laika un Brīvās Latvijas lasītājiem gaišu Jauno gadu**. Cerams, ka ikvienam zem egļites atradās tieši

tas, ko kāroja viņa sirsniņa. Mans nelaiķis vectēvs Voldemārs Korsts vienmēr, kad kāds jautāja, ko viņš gribētu Ziemsvētkos, atbildēja: „Mazs sarkanus ratiņus ar koka ass rītiņiem,” - proti, vislabākās dāvanas nāk no sirds. Ziemsvētki aizvadīti. Mēs pieminējam Bērnus, kam uz zemes bija lemts dzīvot tikai trīsdesmit gadu un mazliet vairāk, bet Viņš mainīja pasauli līdz absolūtai nepazīšanai. Par Viņu un ap Viņu ir lauzts daudz jo daudz šķēpu, bet par vienu gan varam būt pārliecināti - pasaule būtu daudz labāka, ja visi konsekventi un konkrēti ņemtu vērā galveno, kas Viņam bija sakāms: mīliet cits citu. Vienkārši - mīliet cits citu. Labs padoms.

Kāds tad ir bijis šis gads mūsu Latvijai? Nepārprotami galvenais notikums šogad bija **10. Saeimas padzišana un 11. Saeimas ievēlēšana**. 10. Saeimabija nožēlojama. Latvijas *Zaļo* un Zemnieku savienība (ZZS), pārstāvēta valdībā, nepārtraukti biedrojās ar opozīciju, lai noraidītu dažādzādus likumprojektus, kas saistāmi ar tiesiskumu un godīgumu mūsu valstī. Tā dēvētais salmiņš, kas salauza kamiēļa muguru, bija balsojums par to, vai likuma aizsardzības iestādēm jāļauj pārmeklēt deputāta Aināra Šlesera mājvietu. Vairākums deputātu nobalsoja pret šo domu, un Valsts prezidents Valdis Zatlers nekavējoties paziņoja, ka pacietības mērs viņam

ir pilns un Saeima ir atlaižama. Lasītāji droši vien zina, kas Sātversmē ir paredzēts, - tādos gadījumos rīkojams referendums. Un ļaudis 23. jūlijā devās pie urnām, un milzīgs vairākums - teju vai 95 procenti balsotāju - balsoja par Saeimas atlaišanu. Kopumā nobalsoja gandrīz 700 tūkstoši valsts pilsoņi, un tas rāda, ka viņiem nav vienaldzīga Latvijas nākotne.

Savukārt 17. septembrī visi atkal devāmies uz iecirkņiem, lai ievēlētu **jauno Saeimu**, un šoreiz izdevās ievēlēt krietni labāku parlamentu, nekā bijām piedzīvojuši iepriekšējos 10 gados. Visas vietas Saeimā zaudēja Šlesera biznesa projekts Latvijas Pirmā partija/*Latvijas ceļš* (šoreiz gan ar nosaukumu Šlesera Reformu partija), krietni mazāk vietu ieguva *zaļie zemnieki*, savukārt vairākumu Saeimā varēja veidot *Vienotība*, Zatlera Reformu partija un Nacionālā apvienība - partijas un apvienības, kas vismaz vārdos apliecina atbalstu tiesiskumam. Arī tas nav maz, un labs rādītājs bija jauna Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja vadītāja (KNAB) vienbalsīga (!) ievēlēšana. Jaunais KNAB vadītājs ir Jaroslavs Strelčenoks, birojā strādājis jau ilgstoši un „pazīst drēbi”.

Notikušas arī dažas rokādes. Pirmām kārtām Valža Zatlera vēlmi otrreiz iegūt Valsts prezidenta mandātu aizejošās Saeimas deputāti noraidīja, viņa vietā ievēlējot kādreizējo banķieri Andri Bērziņu. Aptuveni pusgadā, ko šis cilvēks pavadījis Rīgas pili, „nekādi podi nav gāzti” un nekas īpaši daudz vairāk par jauno prezidentu nav sakāms. Savukārt V. Zatlers pats iesaistījās aktīvajā politikā, nodibināja pats savu partiju (tā,

starp citu, paredzamā nākotnē atteikšoties no Zatlera uzvārda un kļūstot par Reformu partiju) un 17. septembra vēlēšanās kļuva par deputātu. Politikāņu aizvainotība par Saeimas atlaišanu nebija pavisam izgaususi, un V. Zatleram neizdevās kļūt par Saeimas priekšsēdi. Nu viņš ir Saeimas Nacionālās drošības komisijas vadītājs. Tas ir labs darbs cilvēkam, kas iepriekšējos četrus gadus bijis Valsts prezidents ar pilnu pielaidi visiem valsts noslēpumiem, bet kopumā šķiet, ka Zatlers parlamentārajā politikā ir krietni vien samulsis. Kā nekā četri gadi, kad visi viņu aptekalējuši un apčubinājuši, un nu netirā politika. Jau pirms jaunās Saeimas sanākšanas ZRP frakciju pameta seši deputāti, jo viņiem neesot pieņemams V. Zatlera „autoritārais” vadības stils. Tiesa, šie deputāti pagaidām ir balsojuši kopā ar valdošo koalīciju, būtiskākais bija balsojums par 2012. gada valsts budžetu, taču tas neko labu par partiju neliecina.

Otrs jautājums ir par **Saskaņas centru** (SC), kas vēlēšanās ieguva lielāko mandātu skaitu, bet kārtējo reizi palika opozīcijā. Neteiksim, ka nepelnīti, SC tomēr ir pārāk tuvas attiecībās ar Krievijas diktatora partiju, pārāk nenoteikts ir viedoklis par Latviju un tās tautu. Tas tapa skaidri redzams pēdējo mēnešu laikā, kopš noticis vēl viens būtisks 2011. gada gadījums - parakstu vākšana par valsts valodas statusa nodrošināšanu krievu valodai. Savu parakstu, kā zināms, šajā sakarā ir devis arī Rīgas pilsētas galva un viens no SC vadītājiem Nils Ušakovs, kā arī vismaz viens Saeimas deputāts no SC frakcijas, un te jau ir vērts pieminēt Saeimas deputāta zvēresta

laušanu, jo zvērestā runa ir par latviešu valodu kā par vienīgo un pasargājamo valsts valodu. Tīmeklī (portālā Manabalss.lv) sāka parakstu vākšana par mandāta anulēšanu deputātiem, kuŗi ir parakstījušies par krievu valodas tiesībām. Par anulēšanu jau ir parakstījušies 12796 cilvēki, tostarp arī šo rindiņu autors. (Ārvalstīs dzīvojošajiem būs grūti parakstīties, jo portālā autorizācija notiek ar Latvijas interneta banku starpniecību.) Tomēr jāatceras - runa ir par dažu deputātu absolūti nepieņemamu patvaļu.

Par krievu valodas statusu acimredzot būs referendums, visticamāk - februārī. Valsts prezidents Andris Bērziņš gan teicis, ka viņš to ignorēsot, tomēr es gribētu aicināt visus *Laika* un *Brīvās Latvijas* lasītājus vērot notikumus un attiecīgajā dienā tomēr nobalsot „pret”. Ja latvieši sēdēs uz rokām un sanāks, ka 20 vai 30 procenti balsotāju būs nobalsojuši par krievu valodas statusu (un SC aktīvi aģitē savus vēlētājus, lai tik viņi dodas pie urnām un balso „par”), tad tas būs liels trumpis ne vien SC, bet arī Kremļa rokās, jo nu varēs pasaulei bāzt acis domu, ka krievu valodu kā valsts valodu Latvijā (un tāpat - arī Eiropas Savienībā) atbalsta ievērojams procents iedzīvotāju. Balsot tomēr ir pavalstnieka pienākums, nepārprotams pienākums.

Pērn notika tautas skaitīšana, un pirmie rezultāti liecināja, ka nu mūsu valstī dzīvo mazāk par diviem miljoniem cilvēku. Pēdējās dienās Centrālā statistikas pārvalde (CSP) gan ir paziņojusi, ka šķiet, tomēr *saskaitīsies* vairāk nekā divi miljoni, bet te nu jāuzdod tas pats jautājums, kuŗu uzdevu pagājušajā nedēļā, - cik ticami ir CSP dati, ja pārvaldes ieskatā no Latvijas emigrējuši tikai 33 tūks-

toši cilvēku? Urda aizdomas, ka šajā gadījumā, iespējams, dati tiek „korrigēti”, lai valdībai nebūtu pārāk jānopūlas, paskaidrojot, kur tad īsti ir palicis tas gandrīz pusmiljons cilvēku, kuŗi „pazuduši” laikā kopš tautas skaitīšanas 2000. gadā.

Protams, ievērojami notikumi šogad piedzīvoti arī ārpus Latvijas. Kodolavarija Japānā, līdz kliņķim korumpētas vēlēšanas Krievijā, vairākas eirozonas valstis ar masīvām finanču un ekonomikas problēmām, priekšvēlēšanu sezonas sākums Amerikas Savienotajās Valstīs.

Taču, domājot tikai par Latviju, lielākoties varam būt pateicīgi par šo pēdējo gadu. Valsts daudz maz atkopusies no globālās krīzes, izaugsme redzēta gan eksportā, gan arī iekšzemes kopproduktā. Ļoti jauki, ka ievēlēts sakarīgs parlaments. Un, ja skaita no suverēnitātes deklarācijas pieņemšanas dienas 1990. gada 4. maijā, tad Latvija kopš PSRS sabrukuma nu jau ir bijusi neatkarīga ilgāk, nekā tā bija laikā starp abiem pasaules karjiem. Pavisam precīzs gan nav pēdējais apgalvojums, jo patiesi neatkarīga mūsu valsts kļuva tikai 1991. gada augustā, taču, lai nu kā, varam būt pateicīgi par savu valsti un tās attīstību. Nekur citur pasaulē nav vietas, kur latviešu tauta un latviešu valoda var attīstīties netraucēti. Un tas nav maz.

Paldies lasītājiem par iespēju vēl vienu gadu būt kopā ar jums šī laikraksta lappusēs. Zinu, ne jau visi lasītāji piekrīt tam, ko esmu rakstījis, taču pasaule būtu ļoti garlaicīga, ja visiem būtu absolūti viens un tas pats viedoklis. Varu solīt, ka nākamajā gadā joprojām vērošu notikumus Latvijā un savās pārdomās dalīšos arī ar jums. Lai mums visiem veicas!

Kārlis Streips

DARĪT TO, KAS TĪK SIRDIJ

Uz interviju aicinājām drāmatikā, Vides aizsardzības kluba (VAK) viceprezidenti **Leldi Stumbri**. Viņas luga nesen ieguva balvu Nacionālā teātra lugu konkursā. Vienpadsmitās Saeimas ārkārtas vēlēšanās Lelde kandidēja Nacionālās apvienības Rīgas sarakstā. Pēc vēlēšanu liktajiem plūsiņiem viņa no saraksta trīspadsmitās vietas pakāpās līdz piektajai vietai, paliekot nākamā „aiz svītras”, jo no Rīgas vēlēšanu apgabala 11. Saeimā iekļuva četru Nacionālās apvienības deputātu kandidāti.

Pirms gada Lelde man intervijā sacīja: ja būtu jāizvēlas - iet uz teātri vai piedalīties talkā, viņa noteikti izvēlētos talku, jo ir zaļa pēc pārliecības. Taču tas netraucēja Leldi spēlēt pašai savā lugā „Plivurītis ar punktiņiem” klubā „Austrumu robeža”, un tagad balvu saņēmusi viņas jaunā luga.

Luga taču nav par politiku?

Nē, tās nosaukums ir „Bilde”, un tā ir par mākslinieci un viņas dzīvi, par sarežģītu dzīves uztveri un sarežģītām attiecībām. Sikāk laikam pat neprotu par lugu pastāstīt, jo tā tomēr vai nu jāizlasa, vai jāredz. Svarīgi ir tas, ka šo konkursu pēc piecu gadu pārtraukuma atkal izsludināja Nacionālais teātris, un tas ir patīkami, jo viņu uzdevums taču ir meklēt latviešu autoru lugas. Cik zinu, konkursā piedalījās aptuveni 70 lugas.

Vai tiešām Latvijā ir tik daudz lugu rakstītāju?

Tas visiem bija liels pārsteigums, bet es zinu, ka patiesībā ļoti daudzi cilvēki raksta lugas. Vairākos konkursos esmu piedalījusies arī par lugu lasītāju un vērtētāju, – konkursi šajos piecos gados, protams, ir bijuši, un tajos ir piedalījusies daudzi. Visu laiku runājam, ka mums ir viens, divi drāmatikā, bet tā nemaz nav. Mazajai Latvijai septiņdesmit konkursu darbi – tas ir daudz. Kultūras akadēmijā Laura Gundara vadībā tiek mācīti jaunie drāmatikā. Droši vien arī šie topošie drāmatikā piedalījās konkursā, tāpēc lugu skaits ir tik iespaidīgs. Vārdu sakot, konkurss bija ļoti labs pasākums, un es nemaz tā īpaši necerēju uz savu lugu, un tāpēc, protams, man ir prieks, ka saņēmu prēmiju. Tiesa gan, pēc tam visu pārdomājot, sapratu, ka ir notikusi netaisnība, es pat gribētu sacīt, ka netaisnības ir veselas divas.

Vai tu domā par lugu vērtējumu?

Pirmā netaisnība ir tā, ka es, kas esmu drāmatikā jau ilgu laiku un droši varu sevi uzskatīt par profesionāli, piedalījos vienā konkursā ar studentiem, ar iesācējiem. Manuprāt, konkursā tomēr vajadzēja kaut kā nodalīt profesionāļus no iesācējiem, jo mūsu sacensība tomēr nebija īsti godīga. Ir labi, ka jaunie rakstā, viņiem tas jādara un konkursos jāpiedalās, bet likt viņu darbus blakus tiem, kas raksta jau sen, pēc manām domām nav pareizi. Mēs abi ar Lauri Gundaru esam profesionāļi, un mēs arī saņemam balvas, jo mūsu lugas droši vien ir tādas, ko var uzvest uzreiz. Jaunie cilvēki noteikti raksta citā stilā, viņiem ir dažādi

eksperimentāli darbi, viņi tomēr ir iesācēji, tāpēc vajadzēja atrast veidu, kā arī viņi varētu tikt pamānīti. Es gribētu, lai arī jauniejiem ir iespēja izlauzties līdz teātrim, bet viņiem tādas iespējas nebija, un, tas manuprāt ir skumji. Otrā netaisnība manuprāt ir tā, ka konkursa kārtība vispār būtu jāmaina. Konkursu izsludināja Nacionālais teātris, un ir pilnīgi saprotams, ka viņi visas lugas, kuŗas uzskatīja par kaut cik derīgām, paņēma sev. Es domāju, ka teātrim vajadzēja būt par šāda konkursa ierosinātāju, bet nosaukt to par Latvijas drāmaturgijas konkursu, kuŗa žūrijā piedalās pārstāvji no visiem Latvijas teātriem. Tad katram teātrim, arī mazajiem, būtu iespēja sev izvēlēties lugu no iesniegtā klāsta. Tas būtu vareni, jo, domāju, daudziem teātriem atrastos kāda luga, kuŗa tos interesē un kuŗu tie var uzvest.

Tavu lugu Nacionālais teātris uzvedīs?

Jā, nākamajā sezonā, un, protams, man tas ir patīkami un jauki. Man patika lugu rakstīt, un es esmu priecīga, ka varēju to izdarīt līdz galam, jo konkurss ir labs stimulants, kas dzen uz priekšu un liek pabeigt rakstīšanu konkrētā laikā, nevis bezgalīgi labot un pielabot.

Vai šobrīd Latvijā tiek uzvesta kāda no tavām lugām?

Cik zinu, tas notiek tā sauktojos tautas jeb amatiešu teātros. Mani vienmēr ļoti iepriecina, ja man piezvana un saka - esot izvēlējusies manu lugu. Amatiešu teātri man vienmēr ir likušies tādi mīļi, viņi ir lieli entuziasti, braukā pa laukiem, izrādot savus uzvedumus.

Vai tu joprojām darbojies „Austrumu robežas” teātrī?

Jā, spēlējam lugu „Plivurītis ar punktiņiem”, ko pirms diviem gadiem uzrakstīju speciāli „Austrumu robežai”. Es riskēju, jo piekritu arī piedāvājumam spēlēt lomu. Pārējie spēlmaņi ir burvīga kompanija, sākumā skatījos uz viņiem uz domāju: „Ārprāts, tik gudri, talantīgi un skaisti cilvēki! Kur nu man viņiem līdzināties!” Tas bija eksperiments, un es to no sirds atzīstu. Vairāk laikam to nedarīšu, bet man ļoti gribējās uzkāpt uz skatuves. Protams, arī tāpēc, ka es pati rakstu lugas, ka daudz esmu piedalījusies lugu iestudējumā vērošanā, un, kā jau katrai meitenei, man bija gribējies kļūt par aktrisi. Bet, tā kā esmu bijusi „brīļļu čūska” (*smejas*) jau kopš agra vecuma, tad cerību taču nekādu! Milzīgas brilles uz acīm, redzēt bez tām neko nevar, lēcu toreiz vēl nebija, tāpat aktrises karjēras nekādas. Bet gribējās ļoti, turklāt draugi un paziņas sacīja: „Jā, jā, tev ir iekšā!” Un tad bija iespēja, salasījāmies tāda maza grupiņa „Austrumu robežā”. Profesionāls aktieris mums ir Aivars Siliņš, viņš ir tik mierīgs, taktisks un ļoti man palīdzēja. Vēl uzvedumā mums spēlēja Anna Šteina, kas redzama TV seriālā „Ugunsgrēks”. Trupā spēlēja arī Kārlis Anitēns, drāmatikā un lielu brīvdabas uzvedumu organizētājs, Ints Teterovskis, diriģents, un Jana Duļevska, TV cilvēks. Komanda ir forša, bet

mums ir projekta teātris, un tas nozīmē, ka katram ir savs pamatdarbs, saskaņot mēģinājumus un izrādes ir sarežģīti. Tomēr ik pa brīdim to lugu vēl rādām.

Vai lugu rakstīšana ir tavs maizes darbs?

Man ir grūti atbildēt, es nezinu, no kā es dzīvoju. Esmu mēģinājusi iet darbā, kur man jābūt deviņos no rīta un kur darbu beidzu piecos vai sešos vakarā, taču tas nav man domāts. Nevis tāpēc, ka es nevaru un man ir grūti, bet tāpēc, ka man ir izveidojusies sava dienas kārtība, rakstu no rīta un dienas pirmajā pusē, pēcpusdienā vairs neko prātīgu uzrakstīt nevaru. Ap čet-

Vārdu sakot, mājaslapa savu laiku bija nokalpojusi, bet es, darbojoties VAK, sapratu, ka informācija ir ļoti svarīga. Savulaik esmu strādājusi vairākos žurnālos, tāpēc žurnāla taisīšana man nebija nekas svešs, vienīgi tīmekļa tehnoloģijās gan neesmu zinātāja. Ar domubiedru atbalstu izveidoju *pienotavu*, un tas tiešām ir pārliecība, ne naudas darbs. Mana *pienotava* dod man prieku katru dienu, kad es to apskatos. Man ir gandarījums atnākt uz VAK un parunāties ar kollegām, man ir prieks nospēlēt izrādi vai kaut ko uzrakstīt pie sava datora. Man vairs nav atlicis tik daudz laika šajā dzīvē, lai darītu to, ko es negribu.

Lelde Stumbre: *Man vairs nav atlicis tik daudz laika šajā dzīvē, lai darītu to, ko es negribu.*

riem pēcpusdienā jutos kā saplācis gaisa balons. Tā ir iznācis, ka visu savu līdzšinējo mūžu esmu centusies nopelnīt ar savu rakstīšanu un galvenais ir saprast, ka man ir laiks rakstīšanai. Ja strādāju darbā, no kuŗa pārņāku mājās sešos, septiņos vakarā, uzrakstīt vairs neko nevaru, arī domāšana vairs nevedas.

Esī sākusi rakstīt „Lata” romānu serijai. Kā tava lielā māksla sadzīvo ar ikdienas lasāmvielu?

Par „Lata” romāniem jāteic, ka es tos cenšos rakstīt labi, iekļauties savu kritēriju robežās, lai nebūtu kauns. Man pret „Lata” seriju vispār principā nav nekādu iebildumu. Es esmu liela lasītāja un domāju, ka ir labi, ja par latu un dažiem santīmiem var nopirkt grāmatiņu. Man drusku žēl, ka mūsu nopietnie rakstnieki mazliet tā kā ignorē šo grāmatiņu seriju un reizēm pret to izturas ar tādu kā nicīgumu. Nu nav tā nekāda Lielā Literatūra, bet nu un tad? Cilvēki lasa, tas ir svarīgi, lai neaizmirst lasīt.

Tu esi VAK žurnāla tīmekli <http://pienotava.wordpress.com/> redaktore – tikai bez algas priekšniekiem...

Iemesls, kāpēc sāku *pienotavas* projektu, ir pavisam prozisks: VAK ir mājaslapa, bet, atklāti sakot, tā ir pavisam aizvēsturiska, izveidota deviņdesmitos gados, vecmodīga un sarežģīta.

tā. Vai nav mazliet žēl, ka nekluvi par deputāti?

Bija vēl viens saraksts, kas man piedāvāja kandidēt, bet Nacionālās apvienības uzskati saskan ar maniem uzskatiem un priekšstatiem par to, kas Latvijā ir jādara. Ne vēlēšanu kampaņas maratonā, ne dažādās reklāmās nepiedalījos, jo nedomāju, ka par mani gribēs balsot tik daudzi cilvēki, lai es kļūtu par deputāti. Bet ar savu vārdu gribēju palīdzēt sarakstam iegūt lielāku atbalstu, un to es arī izdarīju.

Kā tu vērtē to, kas pašlaik notiek Latvijas politikā?

Vistrakākais šobrīd ir jautājums par valodu. Parakstu vākšana par to, lai Latvijā varētu būt arī otra valsts valoda, man liekas atbaidīga. Saprotu, ka referendumā nepietiks balsu, lai to izdarītu, bet domāju – kā tas vispār iespējams, ka esam tik tālu nonākuši!? Satversmē viss ir pateikts, kas vēl vajadzīgs? Ja ir cilvēki, kuŗiem Latvijā nepatīk un kuŗiem mūsu zeme ir sveša, pasaule viņiem ir vaļā, viņi var doties, kurp vien vēlas! Taisnību sakot, mani sanikvoja tas, ka šie cilvēki uzdrošinās kaut ko tādu Latvijā darīt. Nesen tikām vaļā no Padomju Savienības un tām šausmām, kas tur notika, bet tagad atkal griežamies atpakaļ. Es nesaprotu, kā politiķi vispār pat pieļauj domu, ka Latvijā arī krievu valoda varētu būt valsts valoda. Zini, mēs savulaik VAK uzrakstījām toreizējam Valsts prezidentam Zatleram vēstuli, uz kuŗu viņš pat neatbildēja, – mums bija ideja par nacionālo dārgumu sarakstu, kuŗš būtu svēts un neaizskāpams un kuŗu nekad un nekādos apstākļos nedrīkstētu pārdot vai kaut kā citādi mainīt. Piemēram, mūsu prāt Latvijas meži, Daugava, vēl citas dabas un arī kultūras vērtības nav ne pārdodamas, ne pārtaisāmas, kā kādam izdevīgāk. Latviešu valodu mēs šajā sarakstā neielikām, jo mums likās pats par sevi saprotams un neapstrīdams, ka valoda ir Latvijas pastāvēšanas pamats. Tagad saprotu, ka šajā sarakstā jāieraksta arī latviešu valoda un ka tāds saraksts atkal jāraksta no jauna.

Sallija Benfelde

Visas Latvijā iznākušās grāmatas
varat iegādāties pie
lielākā grāmatu tirgotāja

„LATVIJAS GRĀMATA”

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas
Jums piesūtīs pa pastu.
SIA „L. Grāmata”

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālrunis +371 67223294

Tālrunis +371 67227248

E-pasts: lgramata@lgramata.lv

Par namu, kas glabā G. Ērenpreisa, J. Rozentāla „Sievietes baltā” un Vairas Vīķes-Freibergas soļus. Un ne tikai

(Turpinājums no BL Nr. 48)

1940. gadā Ērenpreisa fabriku nacionalizēja. 1943. gadā G. Ērenpreiss savu īpašumu atguva, bet jau 1944. gadā izbrauca uz Vāciju, kur strādāja meža darbos, vēlāk būvēja taupības krāsniņas. Slavenais velosipēdu ražotājs miris 1956. gadā Vācijā. G. Ērenpreiss apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni un Atzinības krustu. Viņa rūpnīcu padomju laikā pārdēvēja par „Sarkano zvaigzni”, – velosipēdus tur ražoja līdz 1960. gadam, vēlāk arī mopēdus līdz 1995. gadam. Šobrīd lielā rūpnīcas ēka ir pussagruvusi – kā kliezsošs pārmetums jaunlaiku bezatbildībai un nesaimnieciskumam tā paveras skatienam no tā sauktā VEF tilta (Gaisa tilta) Krišjāņa Barona ielā.

Taču slavenais Ērenpreisa velosipēds savu spozmi un vārdu nav zaudējis arī mūsdienās. Par to rūpes uzņēmis G. Ērenpreisa pēctecis, viņa brāļa mazmazdēls Toms Ērenpreiss, cilvēks ar mākslinieka un filozofa dvēseli. Jau sesto gadu viņš savā

divriteņu darbnīcā A. Čaka ielā 90/4 nodarbojas ar seno spēkratu restaurāciju, amata knifus apguvis pie dažādiem meistariem. G. Ērenpreisa divriteņim jābūt ar gaišu rāmi, ļoti stabilu gaitu, smalkām līnijām, puķišu ornamentiem, skaistu ādas apdari, spoži niķelētam un chromētam.

Lai populārizētu agrākās Latvijas riteņbraukšanas tradīcijas, Toms 2010. gadā izveidoja Latvijas Veclaiku divriteņu klubu. Vislielāko pazīstamību un popularitāti klubs ieguvis nu jau divos organizētajos Tvīda (*tweed*) braucienos Liepājā un Rīgā (izbraukums ar senu velosipēdu, retro tērpos, saistīts ar Tvīda karaļa un karalienes kronēšanu).

Izstādi savās ciemu dienās Rīgā apmeklēja arī Sarmīte Ērenpreiss-Janovska, Gustava Ērenpreisa meita. Viņa joprojām darbojas laikrakstā *Brīvā Latvija* – gan par Anglijas abonentu administrātoru, gan ik pa laikam uzrakstot kādu asprātīgu repliku avīzē. Galvenokārt pa-

Sarmīte Ērenpreiss-Janovska

zīstama ar savu smalko humora izjūtu un asprātīgumu, „uztaisot dūšu” kolēģām, it īpaši krīzes brīžos, kad viss neiet gluži gludi. Sarmīte rosīgi darbojas „Straumēnu” sabiedriskajā dzīvē un rūpīgi glabā Gunara Janovska garu savā skaistajā namiņā Krikā.

Pēckāra gaitās ģimene nonāca Hidesekas nometnē pie Detmoldas. Izrādās, tur savu radnieku meklējumos bijis arī Sarmītes dzīvesbiedrs, izcilais rakstnieks Gunars Janovskis. Pēc septiņiem gadiem Sarmīte ar māsu Maiju nosūtītas skoloties uz Angliju. Un Sarmītes turpmākā dzīve rit šai zemē. Māsa Maija pēc ilgākiem gadiem Vācijā tagad dzīvo Latvijā. Brālis Juris, diplomēts ārsts, dzīvi vada starp Rīgu, Kaltēni un Vāciju.

Sarmīte savu tēvu atceras kā ļoti stingru un mērķtiecīgu vīru. Māte Anna iespējusi gan rūpēties par ģimeni un būt mīla māmiņa, gan strādājusi Latvijas Bankā un atradusi laiku sev tīkamam vaļaspriekam – mācījusies solodziedāšanu.

Ligita Kovtuna

Iedvesmojošs dzīvesveids

Ar velosipēdu restaurācijas darbnīcas īpašnieku Tomu Ērenpreisu tikās Armīda Priedīte

Ar Tomu tikāties vietā, kur atdzimst velosipēdi. Kādā Čaka ielas sētas namā, viņa darbnīcā. Toma lolojums, kas viņam šķiet svarīgāks par visu pasaulē. Īpašumam gan ir vairāki kompanjoni. Taču Toms ir „galva”, kas visu vada, organizē un pārredz. Protams, cik nu atliek laika, Toms arī pats restaurē senos velosipēdus. Lai gan ir komanda, kas to dara, Tomam šis darbs ir sirdslieta un, kā pats saka, dzīvesveids. Varbūt liela nozīme arī senču aizrautībai un saistībai ar velosipēdiem. Vecākā gadagājuma cilvēki atceras, jaunāki ir dzirdējuši vai lasījuši nostāstus par Gustavu Ērenpreisu un velosipēdu ražošanu Latvijā pagājušā gadsimta sākumā. Šis cilvēks ir Toma vecvectēva brālis. Kad vaicāju, vai darbnīcas klientu piesaistē arī uzvārdam ir nozīme, Toms atbild: „Protams! Un ar vecvectēva brāļa uzvārdu man ir uzlikta liela atbildība. Es to apzinos. Pazīstami cilvēki man ir teikuši, ka laikā, kopš vadu šo darbnīcu, esmu kļuvis atbildīgāks. Nopietns.”

Vai Toms atceras savu pirmo bērnības velosipēdu? „Tas bija sen... Man bija četri vai pieci gadi, kad sāku braukt ar trīsriteņi. Savu pirmo divriteņi arī atceros. To man tēvs uztaisīja. Viņš bija automehāniķis, šoferis.” Kā Toms ikdienā pārvietojas? Kājām, ar automašīnu vai ar velosipēdu? „Mans transporta līdzeklis pamatā ir velosipēds. Ja vien nekas nav jāpārved. Tādās reizēs braucu ar automašīnu.”

Kad radusies doma sākt velosipēdu restaurāciju? Līdz

beidzot – pat atvērt darbnīcu? Esot bijusi liela vēlšanās uztaisīt pašam sev divriteņi. Taču nav bijis neviena, kam palūgt to izdarīt. „Tad arī sapratu, ka jādara vien pašam. Tā nu kopīgi ar domubiedriem sākām. Darbnīca mums ir jau gadus piecus. Palīdzam cilvēkiem tikt pie seniem riteņiem. Mums ir daudz velosipēdu, kas gaida restaurāciju. Un varbūt arī savu nākamo īpašnieku.” Jā, velosipēdiem, tāpat kā cilvēkiem, ir savi likteņi. Un šeit, Toma darbnīcā, tie dzīvo pārdomās par aizvadītajiem gadiem. Atpūšas pēc ilgajiem skrējieniem. Un, kad pienāks īstais brīdis, rīpos atkal. Kāds uz darbnīcu atved savas vecsmātes vai vecātvēva divriteņi. Kāds atnāk papriecēt acis par senajiem braucamrikiem, cits vēlas kādu no tiem iegādāties sev vai dāvināšanai. Braucamriku kolekcija ir paprāva.

Par interesanto un visnotaļ unikālo darbnīcu nekur nav reklāmas. Un tomēr – cilvēki ceļu uz šejieni atrod. „Jā, nekādas reklāmas man nav. Jūs pati pārliecinājāties, ka no ielas mūs ir grūti atrast. Tomēr darba mums netrūkst. Tie, kam vajag, mūs atrod.” Sena patiesība, ka vislabākā reklāma ir no mutes mutē. Cilvēki pārliecinās. Uztaicas. Un ieteic citiem.

Kāds ir bijis vecākais restaurācijā nonākušais velosipēds? „Vecākais bija 1919. gada ražojums”, stāsta Toms. „Galvenokārt ir 20. – 30. gadu velosipēdi. Tie ir gadi, ar kuriem visvairāk strādājam. Taču mūsu mērķis ir strādāt ar vēl vecākiem, ar 19. gadsimta riteņiem. No velosipēdu pirmsākumiem.”

Kad Tomam vaicāju, vai kāda velosipēda restaurācija ir sagādājusi īpašu gandarījumu, viņš atbild, ka ikkatrs restaurētais velosipēds sniedzot gandarījumu. Protams, interesantāk esot strādāt ar vecākiem, retākiem velosipēdiem. „Nedrīkst darbus šķirot. Katram darbam, sevišķi tas attiecas uz restaurāciju, ir jābūt nozīmīgam.” Toms stāsta, ka pēc dizaina ļoti īpaši esot Ulmanlaiku divriteņi. Visur Eiropā esot ražoti brūni un melni velosipēdi, bet Latvijā tie bijuši ar senām, kopš cara laikiem saglabātām tradīcijām – bagātīgi izrotāti ar puķītēm, spoži niķelēti. Velosipēdi bijuši krāšņi. „Katru dienu apbrīnojam senos divriteņus. Skatoties uz tiem, iedvesmojamies. Dienā milzīgs gandarījums. Lūk, arī atbilde, kāpēc es šo darbu daru,” saka Toms.

Darbs un vaļasprieks vienlaikus. Velosipēdi un to restaurācija – kā dzīvesveids. Tomam pieder velosipēdu restaurācijas darbnīca. Pieder no senčiem mantotā mīlestība uz velosipēdiem. Un – prāva šo braucamriku kolekcija. Taču... Toms uzsver, ka viņš nav kolekcionārs. „Galvenokārt esmu restaurators. Man patīk šo darbu darīt.” Kad pavaicāju, ar kādu divriteņi Toms pats brauc, atbilde ir īsa: „Man ir dažādi riteņi.” Jā, biju taču piemirsusi, ka viņam ir plaša izvēle. Divdesmito, trīsdesmito gadu riteņi. Katrs ar savu „raksturu” un izskatu. Arī sporta riteņi. Un atkal Toms teic: „Es neesmu kolekcionārs.”

Pavaicāju Tomam, vai viņam ir kādas īpašas Ziemsvētku tradīcijas. „Mēs šeit, darbnīcā, esam kā rūķīši. Kāds varbūt vēlas

Foto: no T. Ērenpreisa personiskā archīva

zem eglītes dāvanā sagādāt velosipēdu. Tāpēc gada nogalē darbnīcā darbojamies visi kā rūķīši. Mājās... Ziemsvētki ir

viena no retajām reizēm, kad visa ģimene varam būt kopā.” Tādi, lūk, ir svētki cilvēkam, kuram dzīvesveids ir velosipēdi.

VIEDOKLIS

Kas notiek Latvijā?

2009. gadā notika pašvaldību vēlēšanas. Par Rīgas pilsētas galvu tika ievēlēts Nils Ušakovs. Tautā maz zināms, bet simpātisks krievs. Nav muļķis. Politikā ienācis no žurnālistu aprindām. Vēlēšanas notika nedēļu pirms „Sibīrijas bērnu” kārtējā ceļojuma uz Sibīriju. Ceļojuma dalībnieku prātus toreiz aizņēma gatavošanās braucienam, un domām par tādiem „sukumiem” kā pašvaldību vēlēšanas neatlika laika. Ceļojuma gaitā gan par to tika runāts, un es teicu, ka, manuprāt, Rīgā ir notikusi politiska katastrofa. Atgriezies es savas domas izteicu laikrakstā *Latvijas Avīze*. Liela uzmanība maniem rakstiem gan netika pievērsta. Pilsētas galva taču bija sika vienība uz krāšņā Latvijas politikas fona. Rakstā “Pēc jau notikušā” (LA 11.07.09.) es toreiz rakstīju: *Jau pēdējās dienās pirms prombraukšanas vērojot un klausoties TV gudro spriedelēšanu par vēlēšanu rezultātiem, ar izbrīnu nācās konstatēt, ka šiem kungiem nav ne mazākās saprašanas, ka nupat notikušais ir Rīgas katastrofa! Mēs devāmies ceļā neziņā un nesaprašanā un atgriezāmies jau citā Rīgā...*

Naši vizaļi vodokačku, počtu, telegraf, železnuju dorogu!” (Mūsējie ieņēmuši ūdenssūkņu staciju, pastu, telegrafu, dzelzceļu!) It kā skanēja ausīs, vibrēja gaisā. Viss kā sen redzētās un aizmirstās padomju kinofilmās par revolūciju. Es esmu tālu no visādiem ultrā-īsmiem.. Esmu tālu no lozunga: „...visus krievus ārā no Latvijas!” u.tml. un pat pielauju, ka Nils Ušakovs varētu būt gudrāks par kādu citu kandidātu latvieti, bet - Rīgas galvam (mēram) ir jābūt latvietim. Tas, manuprāt, ir principa jautājums! Varētu būt izņēmumi, bet... Nils Ušakovs nav krievs Georgs Andrejevs, un Sergejs Dolgopolovs nav ebrējs Franks Gordons.. Ko, piemēram, gaidīt latvietim no pilsētas saimnieka, kas Latvijas kārtējās okupācijas „svētkus” vērtē augstāk par Latvijas Valsts proklamēšanas svētkiem? (Paša Nila Ušakova teiktais - I.K.) Taču tas ir tikai viens no aspektiem.

Necitēšu tālāk savu 2009. gadā nodrukāto rakstu, atkārtotai tikai, ka, manuprāt, nekāda uzmanība tam netika pievērsta. Latvija droši stāvēja uz savām kājām. Visvaldis Lācis gan pauda sašutumu, bet arī pats savu balsi bija atdevis par vienu no toreiz sīkajām partijām. Un tad vēl Kras-ta kungs ar savu jauno partiju “liberta. lv” pielika visas pūles, lai pie varas Rīgas domē tiktu krievi.

Pēc mūsu atgriešanās no ceļojuma krievu pēcvēlēšanu sarunās tramvajos un trolejbusos gan bija dzirdamas vairs tikai atskaņas, bet tad nāca kārtējie “trojas zirgi” – Puškina piemineklis (ar Barklaju de Tōlli nepietika), tad 9.maija “uzvaras” svētki ar Rīgas galvas piedalīšanos. Bet kas notiks tālāk? Nemānīsim pašī sevi, ka nekas briesmīgs nenotiks.

Ne velti es šo rakstu sāku divus

gadus iepriekš notikušām pašvaldību un līdz ar to Rīgas domes priekšsēža vēlēšanām. Mana pārliecība ir tāda, ka šodien Latvijā notiekošajam ir tiešs sakars ar vēlēšanām pirms diviem gadiem.

Pēc 11.Saeimas ievēlēšanas ar interesi lasījām Annas Žigures, Viļa Vītola, Juŗa Bojāra u.c. domas par jaunās koalīcijas un valdības veidošanu. Skaļi dzirdams bija arī nepārprotamais tautas noskaņojums. Un visam cauri vijās „sarkanās līnijas”. Bet, lai kā arī būtu, rezultāts iznāca apmierinošs. Kas bija pelnījis *fiasko*, to arī saņēma. Varbūt gan ne tāda mērā, kā bijām cerējuši.

Visiem rakstošajiem un runājošajiem tomēr bija viens vājais punkts. Par viņiem varēja teikt, ka viņi īsti nepazīst ne Krieviju, nedz krievus. Viņiem laimīgi ir izdevies nebūt Krievijā. Tāpat kā Krieviju nenācās iepazīt šodien pie varas esošiem, pēc varas slāpstošiem un draudzības pret Krieviju alkstošiem.

Bet man gan to nevar pārnest. Un tāpēc es atļaušos teikt dažus vārdus. Esmu nodzīvojis Krievijā 20 gadus. Un tad vēl garie tūrisma pārgājieni, ekspedīcijas uz ieslodzījumu un izsūtījumu vietām utt. Esmu iepazinis un izbraidījis šo zemi krustām šķērsām. Esmu ticis ar dažādiem krievu tautas pārstāvjiem gan brīvībā, gan arī cietumos un izsūtījumā un, pazīstot Krieviju un krievus, varu teikt, ka ar krieviem var sadzīvot. Pat ļoti labi. Kaut desmitiem gadu! Ar vienu nosacījumu – **var sadzīvot tikai Krievijā. Bet ne Latvijā!** (Runa ir par lielāko daļu šodienas krievu.)

Es piedzimu un līdz kaŗam dzīvoju provinces pilsētiņā Jēkabpilī, kuŗā krievu diaspora bija ļoti liela jau kopš seniem laikiem. Pirmsākumi meklējami krievu katordznieku un Krievijā vajāto vecticībnieku pēctečos. Vēlāk uz Latviju bēgošie baltgvardi, starp tiem arī latviešu strēlnieku sievas, krievietes, kā mana māte.

Jēkabpils Aizsargu rotas organizētājs un pirmais 4. aizsargu pulka komandieris bija krievs Baradovskis, kas runāja ar stipru krievu akcentu. Viņš bija arī skautu vadītājs. Atceros, ka daudzi skauti raudāja, guldot viņu kapā krievu kapsētā. Atceros cienījamo krievu pamatskolas direktoru Makarovu, tēva draugus, zvejnieku Šalugu un baltgvardu, aizsargu Protopopovu un daudzus citus.

Bet tie bija nacionālajai Latvijai lojāli krievi. Daudzi bija piedalījušies Brīvības cīņās pret sarkano Krieviju.

Un tad bija 1940. gada okupācija un viss, kas ar to saistīts, un parādījās mazākumtautību istā seja (to gan nevar teikt par visiem mazākumtautību pārstāvjiem). Neminēšu ne Ivanu Briesmīgo, ne Pēteri Lielo, ne Nikolaju II. Par to visu kā krieviem, tā latviešiem ir savs viedoklis. Arī par lielnieku laikiem. Tikai, ja šodienas krievu tauta savās nelaimēs vaino citas tautas, tad

jāteic - ja daži simti žīdu komi-sāru un daži latviešu strēlnieku pulki glābuši un veidojuši to, kas valdīja Krievijā 70 gadus, tad kapeiku vērtā tāda tauta un kauns būtu par to runāt.

Kas notiek Krievijā, tā ir viņu daļa, tikai lai liek mums mieru. Bet...

Krievs, iebraucot citā zemē, jūtas tur kā saimnieks un ir pārliecināts, ka visām tautām jāpakļaujas krieviem un, bez šaubām, jāprot krievu valoda. Viņš vienmēr, pēc pašu izteiciena, „citā klosterī nāk ar saviem noteikumiem”. Bet vai var vainot viņus? (Viņus vainot varētu vienīgi smalkjūtības trūkumā.) Vainot var tos, kas padodas un uzskata pašu par sevi saprotamu krievu pārākuma apziņu. Nu nav krievi ne par matu ne labāki, ne gudrāki par citām tautām.

Nesen laikrakstā *Laiks* bija publicētas Anšlava Eglīša vēstules izdevējam Helmaram Rudzītim 1976. gadā. Par to dienu latviešu jaunatni Eglītis rakstīja: „Slikti, ka mūsu jaunajā paaudzē prokrieviskais noskaņojums atstātās par kaut ko līdzīgu fanātismam.”

Vienā no pēdējiem laikraksta *Laiks* numuriem bija rakstīts arī par to, ka daži latviešu izcelsmes amerikāņu jaunieši ar paštāistiem plakātiem demonstrējuši savu negatīvo attieksmi pret Zatlēra braļošanas ar prokrievisko *Saskaņas centru*. Viņi bija sašutuši gan par Rīgas policijas rīcību, aizliedzot viņiem piketēt, gan par rīdzinieku vienaldzību.

Tieši par to man bija jādomā Latvijas neatkarības proklamēšanas dienās, skatoties un klausoties murgus par divvalodību Latvijas valstī. Kā kronis tam bija 16. novembrī (ar atkārtotumu 17.11.) TV pārraide *Sastrēģumstunda*. Kā kaut kas tāds vispār var notikt Latvijā? Turklāt Valsts 93. gadadienas priekšvakarā? Demokrātija? Kaut kādiem krievvalodīgiem puikām (kuŗu psīchi neviens nav pārbaudījis) ienāk prātā izāzēt it kā nopietnus cilvēkus, un viss nopietnais tiek mests pie malas. Un visa tā divvalodību farsa iniciatori Libermans, Gaponenko u.tml. tiek aicināti uz TV un citiem informācijas līdzekļiem un apbrīnoti kā varoņi. Bet tieši to taču viņiem vajadzēja. Tomēr vismieklīgākais šajā valodu jampadracī ir tas, ka ne tik daudz paši krievi kaŗo par savu valodu, bet cittautieši, kuŗi bieži vien jau ir aizmirsuši paši savu mātes valodu, ir uzņēmušies lomu būt par advokātiem lielajai krievu tautai. Un ne tikai valodas jautājumā. Arī viens otrs latvietis tostarp.

Tik tiešām, ja kas pazudinās latviešu tautu, tad tā būs pašu latviešu vienaldzība pret visu, kas ar viņiem notiek. Vienaldzība? Bet varbūt bailes? Gadu simtenos iedzītā bijašana pret krieviem?

Visas tautas prot sevi cienīt un aizstāvēt. Tikai latvieši neprot.

I. Knaģis,
TZO kavalieris. Politiski represēts 1941. un 1949. gadā

Kandava gatavojas uzņemt 3x3

Lai spriestu par nākamvasar, no 2012. gada 22. līdz 29. jūlijam plānoto 3x3 pasaules latviešu ģimeņu saietu Kandavā, jau otro gadu vairākas reizes darba grupā kopā ar saieta organizatoriem pulcējušies vietējie kultūras un sporta dzīves organizatori, amatnieki u.c..

Kandava par trīsreiztrīsnieku tikšanās vietu izvēlēta gan piemērotās infrastruktūras un skaidās pilsētas, gan atsaucīgā profesionālās izglītības kompetences centra *Kandavas Valsts lauk-*

Rupertes, Māras Tupeses, Māŗa Ķirsona, Līgas Reiteres, Jāņa Peņiņķa, Māŗas Mellēnas, Austrā Graša u.c.

3x3 saietā būs plaša kultūras un izglītības programma, ko caurvīs viena – latviskās dzīvesziņas – tema.

Kandavā ir plašs āra peldbaseins bērniem un pieaugušajiem, vietējie jau tagad gatavojas tradicionālajam 3x3 nakts basketbola turnīram ar saieta dalībniekiem. Saieta laikā notiks amatnieku

Bitinieku ģimene Kazdangas 3x3 2009. gada vasarā. No kreisās - Aldis, Anete, Monta, Laura, Daiga

saimniecības tehnikums direktora Ivāra Laŗa un novada domes speciālistu atbalsta dēļ.

Tehnikumam ir labiekārtotas, mājīgas kopmītnes, skaista, plaša zāle kultūras notikumiem, top jauna ēdnīca. Plānots, ka Kandavā jūlija pēdējā nedēļā pulcēsies ap 300 latviešu no visas pasaules.

Saieta moto – katrs pats savas laimes kalējs. Taču 3x3 ir unikāls notikums, kuŗā, katrs dodot labāko no sevis, sēj laimi citos, un galarezultātā kaut nedaudz laimīgāki šai kopabūšanas nedēļai varam tapt visi.

Būs jau tradicionālās ievirzes – folklorā, ētika un reliģijā, Latvijas vēsture, dziedniecība, politika, arhailoģija, keramika, rotkalŗana, biŗkopība, auŗana utt., vakaros – latviskie danči, tikšanās ar interesantiem cilvēkiem, būs vairāki ekskursiju marŗruti pa novadu, zāļu sievas padomi. Atsevišķas nodarbības paredzētas bērniem – gan bēbiŗu skola pavisam mazajiem, gan sports, zīmēŗana, dziedāŗana lielākajiem.

Saieta dalībnieki gan galvas, gan roku ievirzēs varēs gūt gudrības un iemaņas no pieredzējuŗiem lektoriem – Līgas

tirdziņŗ, paredzētas skaistas kultūras programmas, kuŗās varēs iepazīt gan latviskās tradīcijas (līdzināŗanu, daudzīnāŗumu), gan plaŗās vietējās paŗdarbnieku saimes veikumu.

Plaŗāka informācija jaunā gada sākumā par visu būs 3x3 kustības mājas lapā www.3x3.lv.

Bitinieku ģimenei šis būs ceturtais noorganizētais un vadītais 3x3 saiets. Līdz šim esam vadījuŗi nometnes Skrundā, Kalnos un Kazdangā.

Paŗi esam kulddīdznieki, dzīvojam paŗā Kurzemes viducī un te arī lūkojam vietas, kur pulcināt pasaules latvieŗus no dažādām valŗtīm.

Ārŗemju latvieŗi, kā allāŗ pieteikties var pie koordinātorā Arnolda Ruperta liga3x3@iserv.net; 2141 Brunsink N.E. Grand Rapids, MI 40503. USA). Tāŗ. (616)456-8023. Dalības maksa ir \$ 280 personai (bērniem līdz 3 gadu vecumam bez maksas, 3 - 7 g.v. pusŗena), bet nepārsniedzot \$ 700 kodolģimenei.

Daiga Bitinieŗe
daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv;
371-29463930

Vēlaties uzzināt par tautieŗiem Lielbritanijā?

Skatiet tīmeklī

www.latviesiem.co.uk

LATVIEŠI ZVIEDRIJĀ

Divēji svētki vienā dienā Stokholmā

Pirmie svētki norisēja sestdien, 12. novembrī, dienvidu priekšpilsētā Vorbijā, kur **Starptautiskais bērnu mākslas muzejs svinēja 10 gadu darbošanos**. Uz šo jubileju bija aicināti Kolkas pagasta Mazirbes speciālās internātskolas audzēkņi ar skolotājiem.

Kā sākās šāda sadarbība? – Lūk, ja gadās izdarīgi cilvēki ar siltu sirdi un gaišu prātu, – viss var notikt! Dagnija un Hanss dzīvo Stokholmas otrā pusē – ziemeļos, Valentūnā. Taču gadījuma vai likteņa pēc abi iepazīna Mazirbes skolu, kur dzima ideja: ar šādu bērnu darbiem jāiepazīstina pasaule! Šo domu šķēterējot, tīmeklī uzdūrās Vorbijas bērnu mākslas muzejam. Zvanišanās, runāšana – un pēkšņs aicinājums braukt turp bērniem ar savu darbu izstādi. Kad par to visu informēja vēstniecību Stokholmā, arī tur radās atbalsts.

Šai Mazirbes skolai ir sena vēsture. Tā esot bijusi vienīgā skola, kur no 1923. līdz 1934. gadam mācīta lībiešu valoda. Arī tagad vēl (kopš 1992. g.) skolas telpās ik vasaru notiekot lībiešu bērnu un jauniešu nometnes, kur skan lībiešu valoda. Pārējā laikā (jau no 1970. g.) skola domāta bērniem ar speciālām vajadzībām. Cēloņi šim vajadzībām var būt dažādi un sarežģīti – gan ģenētiski, gan sociāli. Tos izmeklē profesionāli, dodot norādījumus. Šinī skolā ar internātu mācās bērni no 4. līdz 9. klasei individuālā tempā. Mācībās iestrādātas praktiskas iemaņas, ievērojot bērnu savdabības. Zīmēšana, mūzika, teātris ir pedagogiskā darba sastāvdaļa, kā arī brīvā laika pašdarbība. Viņu lietiskās mākslas darbi bijuši izstādīti Latvijā dažādās vietās.

Un nu mazirbnieki ir klāt ar savu darbu izstādi, un ielogo-

glezniņas skatāmas izstādē līdz 15. decembrim. Mūzejs tām pievienojis jau agrāk savāktos darbus no citu tautību bērniem, radot plašu panorāmu par bērnu mākslas īpatnībām. Bet Mazirbes skola vēl bija nodomājusi muzeja jubilejā kā speciālu dāvanu sarīkot īsti latviskus dzimšanas dienas svētkus. Pēc mūsu vēstniecības pārstāves Vitas apsvēkumiem un uzrunas vārds tika dots Latvijas ciemiņiem, kas visi bija tērpušies svētku drānās – lībiešu tautastērpos. Uz galda,

ritmos. Līdzdziedātāju – Zviedrijas latviešu – nebija daudz, bet viņu mazajiem bērniem tika īpašs prieciņš, kad mazirbēni rādīja leļļu teātri ar paštaisītiem zaķiem, lāčiem un abru vecīti. Zviedru publikas šādā sestdienas vidū arī bija pamaz, toties apkārtnes skolas bērni dažādā vecumā šaudījās labs pulciņš. Visiem viņiem tumša seja un melni mati, jo Vorbijā mīt ap 90% iebraucēju ģimeņu. Bet, kad sākās latviskās rotaļas, visi sagāja kopā vienā čemurā – mazie uz

latviešu skola, svinot Mārtiņus, kas iekrīt gan 10. novembrī, bet šoruden skola tos svinēja 12. novembrī. Mārtiņdienas tradīcija Stokholmas skolai ir vecum veca. Cik atceros, katru rudenī ir veidota „Mārtiņu komanda”, kam bija jāgādā telpas tuvāk dabai un jārupējas par norisi. Skolas darbs tad nenotika parastajā telpā un laikā, bet visa saime ar vecākiem un ciemiņiem devās laukā mārīnot. Tagad „jaunlatviešu” vadība šo tradīciju vēl paplašinājusi, pieaicinot no

gan pa divi, gan pa vienam „ķuzu ķuzu, vizu vizu Mārteniņa vakarā”. Kaut cik elpu atvilka, kad mazirbēni rādīja savu leļļu teātri ar zaķiem un lāčiem, mazulišus priecinot, vai pieskrienot pie galda padzerties vai ābolā iekosties. Ļaužu te bija saradies papildam – pat no tālākām Zviedrijas vietām. Latvieši tikoja pamīdīties savā pūlī, piesist kājas pēc sava ritma. Sirds vilka sadziedāties bez diriģenta un notīm, mēģinot atcerēties vārdus no „Ķēviņ, mana švilpāstīte” vai „Pērkonītis dancināja”. Kad tumsa bija gaismu apēdusi,

Foto: Ilze Kriķīte

Mazirbnieki vernisāžā

kas aplkāt ar linu galdautu, svečturī mirgoja sveces un kārdināja no Latvijas atvestais ciemnasts: dižens kliņģeris, rauši māla un izrakstītās koka tvertnes, raibu raibie krikumi, dzērveņu sula un sīpoliņu āboli. Tika pīts un mētrām pušķots krēsls, un, korim dziedot „Lai dzīvo sveiks!”, līdz griestiem lidināja muzeja vadītāju. Pārsteigums varens. Nu aicināja visus mieloties, un koris turpināja tautasdziesmas – kokles un vijoles pavadīts daždažādos

pleciem, lielākie ņīgu ņegu pa vidu, – melns, balts vai sirms –, bija ko smiet, didīties un locīties. Gribot negribot rokas sadevās kopā, smaidi apmainījās bez vārdiem, un prieka siltums vienoja dažādu tautu un vecumu cilvēkbērnus. Kad pēcāk apdāvinājās ar grāmatām, likās, solījumi vēl sadzirdēties un redzēties ir reāli domāti. Svētki bija izdevušies, taču diena vēl nebija beigusies.

Mazirbēni piedzīvoja otru svētkus, ko rīkoja **Stokholmas**

Latvijas kādus folkloristus. Šogad atbrauca t.s. dziedošā ģimene – Tallu ģimenes četrinieks, kas spēlēja, dziedāja, vadīja rotaļas – visu pēc izstrādātas programmas. Sagādījās, ka svētku vieta nebija tālu no Vorbijas – kādā Segeltorpas skolā, kur varēja satikties latviešu bērni, abpus Baltijas jūras kopīgi mārīnot.

„Mārīnš kūra uguntiņu” un mārīnbērni posās uz lauku. Ap skolu – kā jau Stokholmā – lielais, melnais plašums pletās augšup lejup, un tur virzījās liķu loču garais gājieni maskās vai raibām, izkrāsotām sejām, nesot rokās lāpas vai lukurišus. Tēvi, mātes stūma bērnu ratiņus vai ganīja savus izdidītos bērnus. Beidzot

Foto: Ilze Kriķīte

LATVIEŠI DĀNIJĀ

Liecības par latviešiem trimdā

Gada nogalē Latvijas vēstnieks Dānijā Gints Jegermanis tikās ar ilggadējo latviešu draudzes Kopenhāgenā (1977-2002) vadītāju Līviju Klānu-Kovalevsku.

Viņa vēstniecības rīcībā nodeva daļu sava archīva. Vienu daļu archīva viņa jau 2002. gadā nosūtījis Latvijas Valsts archīvam. Vēstniecības rīcībā ir nonākušas

vairākas vērtīgas liecības par latviešu draudzes dzīvi, Dānijas latviešu kultūras darbību, atsevišķas fotografijas, trimdas latviešu avižu rakstu izgriezumi, Dānijas presē publicētais par Latvijas bēgļiem. L. Klānas-Kovalevskas krājumā ir Dānijas Latviešu nacionālās komitejas (DLNK) darbības materiāli, kā arī DNLK izdevuma Dānijas *Latviešu Ziņas* sakopojums no 2. numura līdz pēdējā numura brošūrai (1957-1999). Īpaši vērtīga ir materiālu kopa par t. s. Kopenhāgenas tribunālu (1985. gada 25. un 26. jūnijā), kur Baltijas valstu bēgļi liecināja pret Padomju Savienības noziegumiem. Starp saglabātajiem materiāliem atrodams arī liecības par latviešu kaņavīru kapu vietām dažādās Dānijas kapsētās. Vēstniecība sazinā ar Ārlietu ministrijas lietpratējiem vienosies par L. Klānas-Kovalevskas archīva turpmāko lietojumu.

Mazirbes meitenes vernisāžā

Plašajā skolas ēdamzālē bija sakārtotas visādas nodarbību darbnīcas, kur ģimenes un bērni izmēģināja savas spējas un mākas. Dziju rotaļumu galds ar dažādu krāsu dzīpariem vilināja veidot lellītes un rūķišus. Puzuru darināšanai nepieciešamas bija citas iemaņas, un rotu veidošana prasīja rīcību ar darbarīkiem. Puiši priekšnamā varēja lietot āmurus u.c. galdniecības „ieročus”, jo tur gatavojās lāpu gājienam. Mārīnš šoruden neatbrauca vis „ziemas ceļu, mikstu sniegu putinot”, jo laukā termometrs rādīja plūs 4°. Bet, kad Tallu četrinieks aicināja „dārziņā”, kur „Mārīņa gailīši danci veda”, tad dejoja, lēca un dipināja

nogāzē atkal iestājās kārtība – dziedāja, spēlēja, lēca dančus, gāja arī rotaļās. Stāvēt nomaļus, šķita, ka tiek piedzīvota kāda mītiska parādība: svešzemes lielpilsētā, kādā tumšā plašumā, pēkšņi simts latviešu ar bērnu baru lec un dungo senatnīgā ritmā, šur tur šaudoties uguns mēlītēm... Reālitate iestājās, kad no kalna nāca ziņneši, ka saimnieces gaida sagatavotajās vakariņās. Pēc tam jau vēl tika dziedāts, bet pienāca arī pēdējie vārdi: „Ej, Mārīn, nu uz Rīgu, nu mēs tevi pavadām,” kuŗiem vēl kāds cits piemētināja: „Kaut varētu Mārīnīdienu aiz ausīm noturēt.” Bet nevarēja...

V. Lasmane

Foto: Latvijas vēstniecība Dānijā

Latvijas vēstnieks Dānijā Gints Jegermanis tiek ar ilggadējo latviešu draudzes Kopenhāgenā (1977-2002) vadītāju Līviju Klānu-Kovalevsku, kas vēstniecības rīcībā nodod daļu sava archīva

Sveiks, draugs, Kocēnu 3x3!

Ja tevi interesē Latvija, latvieši no visām pasaules malām, latviska, tuva un savstarpēji bagāta kopā būšana, gaidīsim tevi 3x3 saietā Kocēnos no 2012. gada 8. līdz 15. jūlijam. Varēsi veselu nedēļu baudīt Valmieras puses kultūrviņas, līdzīgi domājošu cilvēku atbalstu un latviskas aktivitātes vairāk nekā 25 ievirzēs.

Par mums. Mēs esam Dina un Reinis Cepļi, četru bērnu vecāki. Savā ikdienas dzīvē Reinis ir atkritumu apsaimniekošanas uzņēmuma vadītājs, bet Dina – ārste, kas sagaida šajā pasaulē ierodamies mazuļus. Kopā ar saviem bērniem Doru (16 g.), Justu (10 g.), Jāni (5 g.) un Madi (1 g.) mēs esam ilggadēji 3x3 kustības dalībnieki un atbalstītāji. Esam iemēģinājuši savus spēkus saietā darbā, vadot ievirzes, bet šogad mums izticēts godpilnais uzdevums izlotot savu pirmo 3x3 saietu Kocēnos.

Par saietu temu esam izvēlējušies savdabīgu dabas faino menu – atālu – pēc noganišanas vai nopļaušanas ataugušu zāli. Ir pārsteidzoši vērot – lai kāds spēks zāli pieklāvis pie zemes, tā ataug. Tiklīdz ir pagājis laiks, kas nepieciešams, lai sakoptu saknēs mītošo spēku, zāle zēl no jauna. Tā arī Kocēnu 3x3 saietā nedēļā kopsim savās saknēs mītošo spēku un lūkosim ieraudzīt jaunas iespējas savai izaugsmei. Aicinām mūs katru pārdomāt sevī mītošos, neizsīkstošos resursus, lai varam stiprināt un bagātināt cits citu.

Mūsu izraudzītā vieta Kocēni atrodas tikai pāris kilometru attālumā no Valmieras. Pēc ter-

ritoriālās reformas Kocēni kļu-
vuši par Kocēnu novada centru,
apvienojot Kocēnu, Bērzaines,
Dikļu, Vaidavas un Zilākalna pa-
gastu. Kocēnu novada vēsture
iesniedzas 800 gadu senā pagāt-

florbola halle ir tikai neliela daļa
no tā, kas nes Kocēnu vārdu
pasaulē. Šeit dzīvo darbīgi, uzņē-
mīgi, stipri un radoši ļaudis, kas
apņēmušies mūs visus sagaidīt,
uzņem un izmitināt savās mājās.

Cepļu ģimene 2011. gada jūlijā Liepnas 3x3 saietā, no kr. Dora, Justs, Reinis, Dina, priekšā Made, Jānis

nē. Daļu Kocēnu pagasta veido
Gaujas Nacionālais parks ar sa-
viem dabas pieminekļiem. Glez-
nainā apkārtnē un Zilā kalna tu-
vums dara šo apvidu īpaši pie-
vilcīgu tūristiem un dabas mī-
ļotājiem. Skautu kustība, slavenā
Kocēnu zirgaudzētava, jaunā

Piedzīvosim visi kopā šo rosības
pilno, latvisko nedēļu!

Mūs gaidīs liels pagalms, ko
no visām pusēm ieskauj koki
un senās Kokmuižas pils ēkas,
kurās tagad atrodas pamatsko-
la, atjaunotais kultūras centrs
un sporta nams. Turpat netālu ir

bērnudārzs, kā arī neliela atpūtas
bāze, kas palīdzēs mums visiem
nodrošināt apmešanos. Gulēsim
praktiski un askētiski – uz mat-
račiem, kas būs novietoti uz grī-
das skolas klasēs un bērnudārza
telpās, tomēr tiem, kam nepie-
ciešams lielāks komforts, mēģi-
nāsim rast individuālus risinā-
jumus kāda kocēnieša ģimenē
vai tālākās atpūtas vietās. Būs
pieejams siltais ūdens, un dar-
bosies dušas. Uz ēdienreizēm
pulcēsimies pamatskolas ēdam-
zālē un turpat netālu novietotā
ēdināšanas teltī.

Darbošanās saietā notiks trijos
cēlienos – rīta ievirzēs, pēcpusdien-
as un pievakares ievirzēs. Ie-
virzes vadīs paši trīsreiztrīsnieki,
Latvijā un pasaulē pazīstami lek-
tori un sava amata meistari no
dažādiem Latvijas novadiem.

Savas saknes apzināsim un
kopsim ievirzēs Latvijas vēsture
bildēs, latviskā virtuve, latviskie
godi, Dievturība, mūsu spēka
avoti u.c. Dabas varenību apjau-
tīsim ar zāļu sievas zelta padom-
iem, putnu mācību. Dabas ta-
kas izstaigāsim zinīgas mežsar-
dzes pavadībā. Veltīsim laiku
ķermeņa un gara atveseļošanai
pirts mācībā, rīta vingrošanā,
dejā un kustībā, un dažādās
sporta aktivitātēs. Papildināsim
amata prasmes rotkalšanā, flo-
ristikā, ziepju „vārišanu”, ādas ap-
strādē, tautisko kreklu darinā-

šanā, leļļu veidošanā u.c. Mazos
nometniekus aizraus bērbiņu sko-
liņa pašiem mazākajiem, sprīdi-
šu skoliņa pirmsskolēniem un
vakara pasaciņa pirms došanās
uz miega muižu. Mazie varēs arī
veidot animācijas filmiņu, dari-
nāt maskas, strādāt rokdarbus
un dažādām vecām lietām pie-
šķirt jaunu dzīvi, kā arī izmēģi-
nāt prasmes žurnālistikā. Būs
arī prāta iekustināšanai pare-
dzētās ievirzes – ģimeņu semi-
nārs, apvārsnis, politika u.c., bet
vakaros dancosim, dziedāsim,
baudīsim kultūru un radīsim
to paši, Brīvajā mikrofonā uz-
stājoties ar saviem priekšnesu-
miem.

Izbaudīsim arī Kocēnu īpašos
dārgumus – florbola halli, kur
spēlēsim florbolu, un zirgaudzē-
tavu, kur apgūsim zirgu mācību.

Pilna informācija par nometni
būs pieejama 2012. gada febru-
ārī, www.3x3.lv un laikrakstos.

Ārzemju latviešus lūdzam
pieteikties pie koordinatora
Arnolda Ruperta, liga3x3@iserv.net
2141 Brunsink N.E. Grand
Rapids, MI 40503. USA. Tālr.
(616)456-8023. Dalības maksa
ārzemju latviešiem ir \$ 280 per-
sonai (bērniem līdz 3 gadu vecu-
mam bez maksas, 3-7 g.v. pusce-
na), bet nepārsniedzot \$ 700 ko-
dolģimenei.

Dina un Reinis Cepļi
koceni3x3@gmail.com

ZIŅAS ĪSUMĀ

Skrīveru saksofonistu kvartets *The Green Land* bija uzaicināts sniegt divus koncertus Somijas vēstniecības Latvijā rīkotajā Somijas un Latvijas tirdzniecības asociācijas, kā arī Latvijas un Somijas draudzības biedrības (*Rozentāla biedrības*) Ziemsvētku sarīkojumos.

Balvu novada Bērzkalna Rubeņos Ziemsvētkus svinēja jaunatvērtais Saita namā, kas uzcelts ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai finansiālu atbalstu. Celtniecība izmaksājusi Ls 27 379,23.

Degvielas uzpildes stacijas “Virši - A” darbinieki mazturīgiem pensionāriem Ziemsvētkos dāvināja 700 paciņas Latvijā ražotu saldumu. Pirmās paciņas stacijas darbinieki nogādāja pilsētas veco ļaužu mājas iemītniekiem.

Ogres Kultūras centrā Latvijas Bāreņu biedrība uz kopīgu Ziemsvētku sarīkojumu pulcināja aptuveni 200 bāreņu no visiem valsts novadiem. Bija koncerts, rotaļas, nāca Ziemsvētku vecītis ar dāvanu maisu. Ar paštaisītiem rotājumiem izgreznoto lielo eglīti bērni pēc svētkiem uzdāvināja Ogres pansionātam.

Rēzeknes novada Silmālas pagasta Gorņicas ciemā ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansiālu atbalstu gadu mīļā modernizēta ūdenssaimniecība – rekonstruēti ūdensvada tīkli, atdzelžošanas stacija, arteziskā aka, notekūdeņu attīrīšanas iekārta. Tādējādi līdz daudzstāvu namiem nonāk kvalitatīvs dzeramais ūdens. No kopējās izmaksas Ls 149 756 – 85% sedza Eiropas fonds, pārējo pagasta pārvalde.

Terehovas robežkontroles punktu, Latvijas (arī ES) un Krievijas robežu, 21. decembrī apmeklēja satiksmes ministrs A. Ronis, iekšlietu ministrs R. Kozlovskis, Latvijas vēstnieks Krievijā E. Skuja un Krievijas vēstnieks Latvijā A. Vešņakovs, lai kopīgi lemtu par kravas transporta robežšķērsošanas uzlabošanu. Sliktajos laika apstākļos lidojuma drošības pārraudzības un atgriezties Rīgā, kur ar Robežsardzes dienesta palīdzību tika noorganizēta video konference ar atbildīgo dienestu amatpersonām uz robežas.

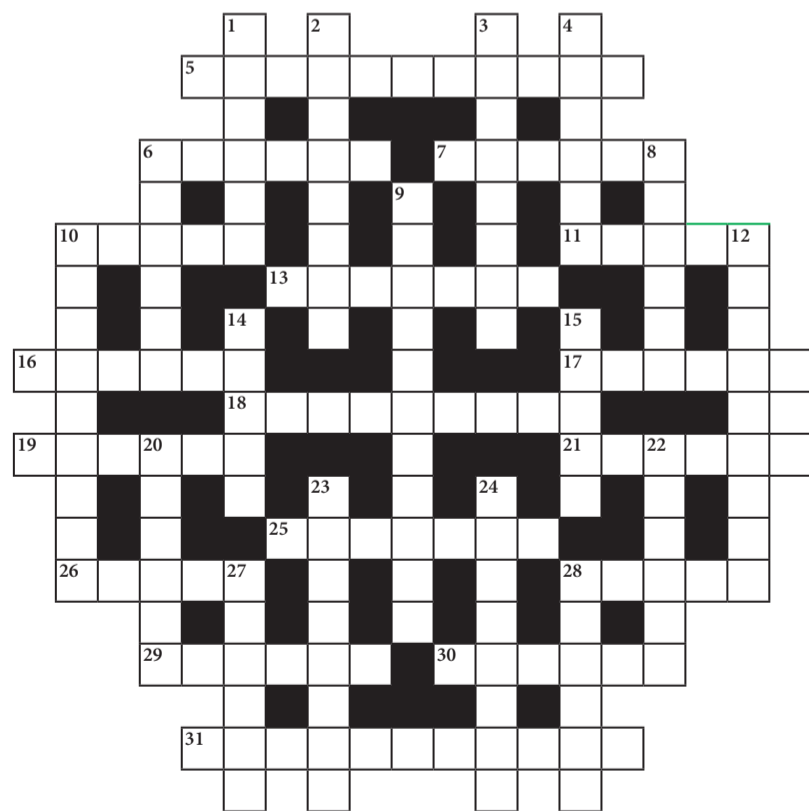
Daugavpils universitātē (DU) notika DU Izglītības un vadības fakultātes un Ilgtspējīgas izglītības institūta rīkotais saiets, kas bija veltīts DU 90. gadadienai un UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas 20. gadadienai, kurā piedalījās arī tās pārstāvji.

Valmierā 2012. gada 5. – 8. janvārī notiek XXI Starptautiskais Ziemas mūzikas festivāls, ko tradicionāli rīko Valmieras Mūzikas skola. Piedalās viesi – profesionāli mūziķi un mūzikas skolu audzēkņi no Latvijas, Igaunijas un Lietuvas. Festivāla atklāšanā **5. janvārī** uzstājas Līga Patmalniece (mecosoprāns) no Briseles Karaliskās konservātorijas, solisti no Latvijas Mūzikas akadēmijas, Valmieras Mūzikas skolas un viesi.

Īsziņas sagatavoja Valija Berkina

Krustvārdu mīkla

Sastādījuši Daiga un Ilmārs Kalni (ASV)

līdzekļa stāvēšanas nostiprinā-
šanai brīvā ūdenī. 6. Debess sfai-
ras punkts, uz ko vērsta Saules
relatīvā kustība attiecībā pret ci-
tām zvaigznēm. 8. Katoļu garīdz-
nieka tērps ārpus dievkalpojuma.
9. Tāds, kas izjūt apmierinātību.
10. Priekšmets, kas mānticīgu
cilvēku uzverē nes laimi. 12.
Optisks instruments tālu priekš-
metu saskatīšanai. 14. Kājceļiņi.
15. Kuģu piestāšanai un stāvē-
šanai ierīkotas vietas piekrastes
joslā. 20. Aparāts šauru, ļoti in-
tensīvu monochromatiskas gais-
mas staru kūļa iegūšanai. 22. For-
mas izveidojums; formas pilnvei-
došana. 23. Neierasties paredzē-
tajā laikā. 24. Dzirnāviņš. 27.
Lejot iepildīt (kur). 28. Zēnu un
jauniešu organizācijas biedrs.

**Krustvārdu mīklas (BL Nr. 48)
atrisinājums**

Limēniski. 1. Špagats. 4. Kraujas. 7. Patoss. 8. Plikas. 11. Rings. 12. Ainas. 13. Svīre. 14. Stabules. 16. Eskadras. 19. Stratonauts. 22. Skaistas. 24. Kartings. 28. Īriss. 30. Līste. 31. Svins. 32. Inesis. 33. Līgana. 34. Atsaite. 35. Iestigt.

Stateniski. 1. Šoneris. 2. Aktis. 3. Saskare. 4. Kulises. 5. Alkas. 6. Spinets. 7. Pinkas. 9. Svītra. 10. Ēna. 15. Untas. 17. Attīt. 18. Boa. 20. Tarifi. 21. Indija. 22. Spigana. 23. Atlaide. 25. Apenīni. 26. Sastapt. 27. Aso. 29. Steķi. 31. Stars.

Limēniski. 5. Kalns Vidzemes
augstienē. 6. Ausma. 7. Latviešu
rakstnieks (1871-1911). 10. Ēemt
rokā. 11. Cieši ietīt. 13. Leņķis
starp kādu izvēlētu virzienu
un ziemeļu virzienu. 16. Apaļš
trauks ar stampu vielas sasmal-
cināšanai. 17. Izjust nepatiku
pret citu cilvēku panākumiem,
veiksmi. 18. Uzraudzīt, pārlūkot,
pārbaudīt. 19. Audi, kas veido
zobu ārējo kārtu. 21. Zivju ske-

leta kauli. 25. Svinīgas skates,
gājieni. 26. Neliela (laivu) pie-
stātne. 28. Ar redzi uztveramais.
29. Viengadīgi kurvjiežu dzim-
tas dārzeni. 30. Cukurrūpniecī-
bas blakus produkts. 31. Telefona
centrāles darbinieks.

Stateniski. 1. Pakāpeniski pa-
lielināt (ko) skaitā, apjomā. 2.
Ūdensroze. 3. Neliels vagonš
šaursliežu dzelzceļiem vai trošu
ceļiem. 4. Ierīce ūdens transporta

SPORTS

Pasniegtas „Gada balvas sportā 2011”

„Gada balvas sportā 2011” svinīgajā ceremonijā kinoteātrī *Splendid Palace* par Latvijas labākajiem sportistiem otro gadu pēc kārtas atzina skeletonistu Martinu Dukuru un vieglatlēti Inetu Radēviču.

Aizvadītajā gadā Dukurs kļuva par Pasaules kausa ieguvēju skeletonā, kā arī visos Pasaules kausa izcīņas posmos izcīnīja uzvaras.

Tāllēcēja Radēviča izcīnīja bronzas medaļu pasaules meistarsacīkstēs vieglatlētikā. Medaļu viņa sev nodrošināja sacensību finālā, aizlecot 6,76 m.

Gan Dukurs, gan Radēviča šo atzinību saņēma otro gadu pēc kārtas.

Līdzjutēju balsojumā Martins Dukurs saņēma arī gada populārākā sportista balvu.

Labākā paidagoga balvu saņēma **Anželika Šilberga** no Ventspils 2.pamatskolas.

Latvijas Paraolimpiskās komitejas speciālbilžu lodes grūdejām **Aigaram Apinim** pasniedza Londonas filharmoniskā orķestra soliste Kristīne Blaumane. Apinis kļuvis par divkārtēju pasaules čempionu.

Ineta Radēviča

Martins Dukurs

Bērziņš par mūža ieguldījumu sportā apbalvoja bijušo motosportistu **Jāni Sergi**.

Balva par mūža ieguldījumu sportā – Jānim Sergim

Kādreizējais blakusvāgu motobraucējs Jānis Sergis saņēma balvu par mūža ieguldījumu sportā. Sergis ir vairākkārtējs Latvijas un PSRS čempions motokrosā blakusvāgu klasē, aktīvi startējis sacensībās līdz 52 gadu vecumam (līdz 1992. gadam). Viņš bija publikas elks ceturtdaļgadsimta garumā. Pēcāk kļuvis par treneri dēlam Kristeram Sergim – piekārtējam pasaules čempionam motokrosā blakusvāgu klasē.

Ekranizēs

Michaila Tāla dzīvesstāstu

Rīgas dome piešķirusi daļēju līdzfinansējumu telekompanijas *Forma PRO* iecerei iemūžināt rīdzinieka, pasaules čempiona Michaila Tāla dzīves stāstu. Biogrāfiskās filmas veidošana notikšot sadarbībā ar Krievijas partneri *Producersky centr Pyar Siti*. Tajā filmas daļā, kas tiks uzņemta Rīgā, tikšot iztērēti aptuveni 1,4 miljoni latu. Rīgas Filmu fonda komisija piešķirusi līdzfinansējumu 214,7 tūkstošu latu apmērā.

Dambrete

Prāta spēlēs Pekinā Guntis Valneris finālā zaudēja Aleksandram Georgijevam no Krievijas (5:7). Dāmu turnīrā sudraba medaļa tika arī Zojai Golubevai.

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA

Nākamā **DVF Londonas nodaļas vanadžu** kopas sanāksme otrdien, **3. janvārī**, plkst. 17 DVF namā, 72 Queensborough Terra-ce. Dienas kārtībā kopas valdes vēlēšanas. Visas vanadzēs būs sirsnīgi gaidītas.

DIEVKALPOJUMI:

LĪDSAS DRAUDZE, māc. G. Putce **Lidsā**, 9 Alma Rd., LS6 2AH, Sv. Lūkas baznīcā, svētdien, **15. janvārī**, plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu, ievadot Jauno gadu.

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. G. Putce

Voringtonā, WAI IXG, Market Gate, Holy Trinity Church, svētdien, **8. janvārī**, plkst. 20 Zvaigznes

dienas dievkalpojums ar dievgaldu, ievadot Jauno gadu.

ZIEMEĻANGLIJAS-BRADFORDAS DRAUDZE, māc. G. Putce:

Bradfordā, 29 Great Horton Rd., BD7 1AA, Vācu baznīcā, svētdien, **15. janvārī**, plkst. 11 dievkalpojums ar dievgaldu ievadot, Jauno gadu.

Londonā, Sv. Annas un Sv. Agneses baznīcā, EC2V 7BX, svētdien, **8. janvārī**, plkst. 14 Atspīdēšanas laika dievkalpojums ar dievgaldu - Mūsu Kunga kristības. Svētdien, **22. janvārī**, plkst. 14 Atspīdēšanas laika dievkalpojums.

Rovfantā, Rofantas dievnāmā, RH10 4NG, svētdien, **29. janvārī**, plkst. 11.30 Atspīdēšanas laika dievkalpojums ar dievgaldu.

VĀCIJA

DIEVKALPOJUMI

Eslingenā, Dienvidus baznīcā, Suedkirche, Spitalsteige 3, svētdien, **8. janvārī** plkst. 15 paredzēts dievkalpojums ar dievgaldu. Arhibīskaps Elmārs E. Rozītis un mācītāja Ilze Druviņa. Sekos draudzes pēcpusdiena.

Izsakām pateicību Pasaules brīvo latviešu apvienībai par mums piešķirto 2011. gada goda balvu, kā arī Amerikas latviešu apvienībai un Klīlandes Daugavas Vanagu apvienībai par ansamblim piešķirtajiem nopelni diplomiem. Sirsnīgi sveicot svētkos, Čikāgas Piecīši.

„Pateicīga pensionāre lūdz palīdzēt ar naudiņu mazmeiņai Justīnītei, studentei, kuŗa nākošgad būs 4. kursā un gadā būs jāmaksā 2000 latu. Šogad, 3. kursā, jāmaksā par gadu 1500 latī. Pusi samaksājam. Esmu arī Daugavas Vanagu piederīgā. Mazmeiņai bankas konts: Latvija, LV-3100, Tukums. Swdbank - LV 7 3 H A B A 0551014736204. Justīne Spriesle.

Bitte um Beihilfe an „Briva Latvija”

Ich wäre Ihnen dankbar, falls Sie meiner Enkelin Justine mit Geld für das Studium helfen könnten. Sie muß in diesem Jahr 1500 Ls bezahlen. Ich bin Rentnerin und habe mit Schwierigkeiten eine Hälfte von 1500 Ls bezahlt. Am nächsten Jahr wird Justine im vierten Lehrgang sein und sie muß 2000 Ls bezahlen. Das ist für uns sehr großes Geld. Deshalb bitten wir um Beihilfe.

Ich bin auch Mitglied der Organisation „Daugavas Vanagi”. Bankkonto der Enkelin: LETTLAND, LV-3100, Tukums, Swdbank-LV73HABA 0551014736204. Justine Spriesle.

Pateicība

Daudzbērnu ģimenes pateicas **Ernestam Herišam** par atbalstu bērniem.

Par katru stundu Dievam pateicos,
Par elpu vienu,
Par katru nodzīvotu dienu.

No mums aizgājusi
mūsu mīļā

ALMA VILHELMĪNE ALUŽĀNE
dzim. Šūpule

Dzimusi Cirgaļos 1910. gada 16. jūnijā,
mirusi Minsterē 2011. gada 12. decembrī

No viņas atvadās
meitas Maira un Baiba
mazdēls Gunārs ar ģimeni
mazdēli Andris un Ivars

Tautu dēls skaisti dzied,
Vel skaistāk tautu meita.
Eit' kopā, tad dziediet,
Tad skanēs vēl skaistāk.

Minsteres Latviešu ģimnazijas ilggadējā skolotāja,
koŗa vadītāja un sabiedriskā darbiniece

ALMA ALUŽĀNE

16.06.1910 - 12.12.2011
Cirgaļu pag. - Minstere

aizgājusi Dieva mierā

Ar pateicību par gaŗa mūŗa darbu un sirsnību viņu atceras:
Latvieŗu kopība Vācijā
Latvieŗu centrs Minsterē
Daugavas Vanagu Minsteres nodaļa
Minsteres Latvieŗu ģimnazijas saime

Neaizmirstamās skolotājas piemiņai lūdzam atbalstīt
Vitolu fondu www.vitolufonds.lv

Aizsaulē aizgājis mūsu organizācijas biedrs

JĀNIS ZALCMANIS

Dzimis 1919. gada 25. maijā,
miris 2011. gada 22. novembrī

Latvieŗu Akadēmiskā Organizācija Zviedrijā

Latvieŗu kopība Vācijā

Ziedoŗot vai novēŗot kaut nelielu daļu savā testamentā, jūs liksiet stipru un paliekoŗu pamatu latvietības uzturēŗanai Vācijā

- LKV finānciāli atbalsta Eiropas Vasaras skolu un Bonnas latvieŗu skoliņu „Kamolitis”
- LKV 53 gadus nodroŗināja Minsteres Latvieŗu ģimnazijas pastāvēŗšanu
- LKV pārvalda bibliotēku un arhīvu LCM
- LKV atbalsta laikraksta „Brīvā Latvija” izdoŗšanu
- LKV riko latvieŗu sarikoŗumus Vācijā

Latvieŗu kopība Vācijā (LKV) dibināta 1946. gadā. ASV, Lielbritānijas un Francijas okupētajā Vācijas teritorijā atradās ap 150 000 latvieŗu bēŗļi, kas nodibināja savu pārstāvēŗību ar nosaukumu „Latvieŗu centrālā padome”. Paŗlaik Vācijā dzīvo ap 15000 latvieŗu. Latvieŗu kopības pulkā nav tikai kaŗa laika bēŗļi un viņu Vācijā dzimuŗas atvases, bet arī pēdējos gados no Latvijas izbraukuŗie. Mūs visus vieno Latvijas valsts, valoda un kultūra.

Latvieŗu Kopība Vācijā, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e.V.
Frankfurter Str. 54
35440 Linden,
Tel. 06403 940933
info@lk-v.de

Lettische Gemeinschaft in Deutschland e.V. Sparkasse
Münsterland Ost BLZ 40050150 Kt. Nr. 397786